

Un Arbitru Asistent este un Arbitru calificat care a fost numit de către o Ligă sau Competiție pentru a-și asuma un rol activ ca Asistent al Arbitrului în timpul unui meci.

Datoria unui Arbitru Asistent este să „ASISTE” nu să „INSISTE”.

Instrucția de dinainte de meci	Sfaturi și un sistem ABC structurat care îi ajută pe Arbitri să își formuleze raportul de instrucție de dinainte de meci către Arbitrii Asistenți.
Responsabilități	Responsabilitățile așteptate din parte unui Arbitru Asistent.
Tehnici și Sfaturi	Tehnici și sfaturi pentru Arbitrii Asistenți.
Auto-evaluare	Auto-evaluarea ca o contribuție pozitivă la dezvoltarea ca Arbitru Asistent.
Prevederile Legii și îndatoriri	O privire asupra Legii 6 „Arbitrul Asistent” și care sunt îndatoririle.
Comunicarea cu Arbitrul	Unele comunicații des utilizate între Arbitrul Asistent și Arbitri.
Sfaturi	Unele considerații importante și întrebări pe care să le țină minte un Arbitru Asistent (AA).
Diagonala	Un sistem de oficiere care utilizează o cale fixă de patrulare, susținută de Arbitrii Asistenți. Include alte sisteme de patrulare.

De la Arbitru de Tușă la Arbitru Asistent.

În 1891, în Regulile și Legile Fotbalului, paragraful 12, au fost introduși arbitrii de tușă.

„Se vor numi doi arbitri de tușă, a căror sarcină (supusă deciziei Arbitrului) va fi să decidă când mingea este în afara jocului, și cărei părți i se va acorda lovitura de colț, lovitura de poartă sau aruncarea de la margine.”

În acele zile de început, arbitrii de tușă nu erau neutri, ci colegi ai cluburilor competitive. Deoarece acești domni erau, de cele mai multe ori, părținitori în favoarea echipei lor, lor le reveneau doar responsabilitățile limitate menționate în paragraful precedent. Aceste cuvinte au trecut testul timpului, și se aplică încă (aproape cuvânt cu cuvânt) arbitrilor de tușă de la Cluburi în această epocă modernă. Cuvintele au rămas în Legi (într-o formă sau alta), până la includerea lor în Legile Fotbalului Asociație (LOAF) „Memorandumul cooperării”, capitolul sezonului 1998-1999.

În 1895, s-a decis că în timpul jocurilor oficiale de arbitri de tușă neutri, acestora să li se permită să își ofere părerea dacă s-a înscris un gol sau nu, și să aducă în atenția arbitrului orice joc prea dur sau comportament necorespunzător care ar fi scăpat vigilenței acestuia. Acești arbitrii de tușă neutri din 1895 erau de fapt arbitrii asistenți, cu accentul pe „asistență” și nu „insistență”; și acest principiu rămâne și astăzi. Însă doar în 1996/97 s-a introdus acest vechi titlu de „Arbitru Asistent în LOAF.

„Jucați după fluier și nu după fanion”.

Înainte de 1891, un fanion ridicat însemna că jocul trebuie oprit, însă după aceea nu a fost decât un semnal de comunicare de care să beneficieze arbitrul. Au trecut mulți ani până când jucătorii s-au obișnuit cu această schimbare, de aici provenind binecunoscutul îndemn, „Jucați după fluier și nu după fanion”!

Mulți ani mai târziu s-au introdus culorile deschise în materialul fanionului. Acesta a fost rezultatul experienței din Anglia, unde roșul înflăcărat și galbenul deschis au fost adoptate după modelul celor utilizate în Armată sau în Forțele Aeriene Regale (RAF), fiind cele mai ușor de văzut în caz de nevoie, contrastând cel mai bine cu frunzișul uscat sau ceața. Aceste fanioane colorate au folosite prima oară în meciul internațional Anglia - Belgia pe Stadionul Wembley în 1946.

INSTRUCȚIA DINAINTEA MECIULUI

Introducere:

Un Arbitru va coopera cu Arbitrii Asistenți la următoarele chestiuni care vor fi discutate în raport de instrucție de dinaintea meciului:

- ora pe care o indică ceasul său;
- latura de teren pe care o va lua fiecare arbitru asistent în fiecare repriză a meciului;
- îndatoririle dinaintea începerii jocului, precum examinarea accesoriilor jocului;
- cine va fi arbitru asistent principal în caz de nevoie;
- poziția care se va lua pentru loviturile de colț;
- un semn cum că a văzut semnalul arbitrului asistent, dar a ales să nu acționeze în consecință,
- care acțiune la aruncările de margine îi va reveni arbitrului asistent, și care arbitrului, de ex. mulți arbitri le cer arbitrilor asistenți să fie atenți la faulturile de picior, în timp ce ei le supraveghează pe cele de mână;
- cerințele în ceea ce privește sfaturile asistentului față de jocul incorect;
- cerințele privitoare la loviturile de pedeapsă;
- responsabilitățile care trebuie asumate pentru monitorizarea substituițiilor;
- comunicarea cu cel de-al patrulea oficial, dacă este cazul;
- accentul pe o aplicare clară, practică a Legii 11;
- cine va înregistra informațiile privitoare la conduită necorespunzătoare, înlocuiri etc.;
- când va fi necesară consultarea cu alți membri ai echipei;
- semnalele de timp;
- cerințele sale în cazul unei confruntări;

Aceste instrucțiuni pot varia în unele Competiții în care există practici specifice determinate de acele Competiții.

Arbitrii nu se vor limita neapărat la o diagonală a terenului de joc. Dacă starea terenului, vântul, soarele sau alte condiții solicită mutarea în cealaltă diagonală, arbitru va indica asistenților săi intenția sa de a efectua o asemenea schimbare, iar arbitrii asistent vor prelua imediat cealaltă jumătate a liniilor respective. Unul din avantajele unei asemenea schimbări de diagonală este acela că suprafața terenului, în apropierea liniei de margine, va fi mai puțin uzată, deoarece se va utiliza întreaga lungime a terenului.

Se pot adăuga și alte chestiuni cooperative, dar este important ca cei trei oficiali să le cunoască pe fiecare din acestea.

„Alfabetul Colaborării din timpul Raportului” (ABC-ul).

Raportul dinaintea meciului către Arbitrii Asistenți

Înainte de începerea fiecărui joc, Arbitru le va oferi Arbitrilor Asistenți (și dacă este cazul, celui de-al patrulea Oficial) un raport specificând îndatoririle acestora, și informându-i pe Arbitrii Asistenți de ceea ce le solicită Arbitru să facă. Printre altele, raportul dinaintea meciului alocă anumite responsabilități și îi informează pe Arbitrii Asistenți unde să stea și cum să se comporte în anumite circumstanțe. Raportul dinaintea meciului vizează construirea unei relații cu Arbitrii Asistenți, care ajută la crearea unui spirit de echipă care, la rândul său, va face din arbitraj un efort de echipă.

Arbitru are nevoie de Arbitrii Asistenți, iar Arbitrii Asistenți au nevoie de Arbitru!

Indiferent de vechime sau experiență, Arbitrii Asistenți trebuie să accepte și să respecte mereu rolurile relative ale colegilor lor, alocate lor în acea zi de către Arbitru. Fiecare are un anumit rol de jucat; Arbitru va conduce echipa, iar Arbitru Asistent Principal va trebui să îndeplinească responsabilități suplimentare în cazul în care Arbitru își va pierde capacitatea în timpul jocului. Rolul Arbitrului Asistent Secundar este la fel de important (pentru că

puterea unui lanț se măsoară prin veriga sa cea mai slabă). Prin urmare, este vital ca toți oficialii unui meci să se protejeze unul pe celălalt.

Asistarea Arbitrului începe de timpuriu. Arbitrii Asistenți trebuie să ajute la crearea unei atmosfere armonioase și să facă dovada unei atitudini pozitive cu privire la poziția lor, și să răspundă la atitudinea și atmosfera stabilite de către Arbitru în vestiar. Este foarte probabil ca fluxul de instrucțiuni dinaintea meciului să fie întrerupt, așa că este importantă menținerea unei secvențe a ideilor.

Fiecare Arbitru va avea propriul stil în care va efectua raportul dinaintea meciului. Conținutul structura și rostirea fiecărui raport va varia într-o oarecare măsură, în funcție de meci, și de Arbitru. Unii Arbitri preferă să își instruiască Asistenți în timpul inspecției terenului de joc; alții preferă intimitatea vestiarelor.

Una din cele mai grele sarcini ale unui Arbitru nou promovat (atunci când are Arbitri Asistenți în echipa sa), este să își amintească și să standardizeze raportul dinaintea meciului. Există diverse metode care pot fi utilizate pentru a-și aminti detaliile unui raport de instrucție dinaintea unui meci. Unii Arbitri utilizează o listă redactată dinainte, alții se folosesc de inspecția terenului de joc pentru a introduce părți ale raportului lor.

Mai jos se regăsește una din metodele care pot fi utilizate. Ea se numește „Alfabetul Raportului”. Conținuturile „Alfabetului Raportului” au menirea de a fi un exemplu, însă pot fi utilizate ca bază a alcătuirii unei liste personalizate, care să se potrivească nevoilor fiecărui Arbitru. Cuvintele sau conținutul metodei „Alfabetului Colaborării din timpul Raportului” pot fi înlocuite sau schimbate după necesitățile fiecărui individ. Odată memorizate, este ușor să vă amintiți detaliile atunci când îi instruiți pe Arbitrii Asistenți.

Instrucțiunile date de către un Arbitru vor diferi de cele date de către un alt Arbitru. Totuși, este esențial ca Arbitrii Asistenți să adere mereu la implementarea instrucțiunilor date de Arbitrul zilei. Arbitrul este conducătorul echipei. Arbitrilor Asistenți le revine responsabilitatea de a respecta dorințele Arbitrului, și de a îi îndeplini instrucțiunile cât mai bine cu putință.

„Alfabetul Colaborării din timpul Raportului” (ABC).

(Cuvintele sau conținutul din alfabet pot fi înlocuite sau schimbate în funcție de nevoile dvs.)

Metoda „ABC” utilizează literele alfabetului ca sprijin pentru a-i aminti Arbitrului de subiectele pe care trebuie să le abordeze în timpul unui raport de instrucție a Arbitrilor Asistenți. Literele pot fi folosite pentru ca arbitrul să-și amintească de chestiunile importante. Raportul trebuie parcurs în ordine alfabetică de la A la Z.

Formularea de mai jos ia forma unui Arbitru care le vorbește Arbitrilor Asistenți înainte de joc.

A. Advantage (Avantaj): Semnalizarea, deciziile și aplicarea clauzei avantajului sunt prerogativele mele. Vă rog să nu indicați avantaj jucătorilor prin semnale verbale sau cu mâna. Dacă observați un fault pe care eu nu l-am văzut, încercați să îmi dați un semnal ascuns” care să indice că a avut loc un fault. De exemplu, să trageți discret tricoul în jos. Dacă nu văd faultul (sau semnalul vostru discret), și este un fault minor, aplicați „spiritul clauzei avantajului” în gând și continuați jocul atunci când este posibil – și nu ridicați fanionul decât dacă avantajul nu sporește în intervalul de 2-3 secunde. Încercați mereu să mențineți o poziție adecvată cu privire la monitorizarea ofsaidurilor. Dacă nu am văzut fanionul ridicat, vă rog să îl coborâți dacă jocul continuă în avantajul echipei faultate. În caz contrar, rețineți fanionul ridicat, iar eu fie mă voi consulta cu voi atunci când observ, fie vă voi semnala să coborâți fanionul.

B. Bench (Banca – Zona Tehnică): Cum să vă comportați în caz de conduită necorespunzătoare din partea zonei tehnice. „Ocupați-vă personal de orice abatere minoră, fiind ferm, deschis și politicos. Ignorați zeflemeaua. Nu permiteți să vă fie distrasă atenția. Dacă trebuie să mă chemați, așteptați până când jocul se oprește în mod natural, intrați pe teren și fluturați fanionul înspre mine, cu rigurozitate. Vom discuta ce s-a întâmplat, și apoi mă voi ocupa de eventualii vinovați – veți sta lângă mine și veți asculta ce spun, dar veți sta cu fața spre teren. În timp ce mă adresez contravenienților, vă rog să nu interveniți decât

dacă vă cer acest lucru.

Exemplu de raport verbal privitor la înjurături din partea Zonei Tehnice: "Ignorați zeflemeaua obișnuită din partea „Băncii” atrageți-mi atenția asupra oricărui limbaj deosebit de vulgar, de genul cuvintelor care încep cu „F” sau „P”, adresate în special Arbitrului, Arbitrilor Asistenți sau jucătorilor, vizând clar distrugerea jocului sau incitarea jucătorului. Amintiți-vă exact ceea ce s-a spus. Atrageți-mi atenția la următoarea oprire a jocului, ridicând fanionului și intrând pe teren. Mă voi consulta apoi cu dvs., la distanță de ceilalți. Dacă este nevoie să mă adresez „Băncii”, mă veți însoți. Veți sta lângă mine, cu privirea îndreptată spre teren și cu spatele la „Bancă”, supraveghindu-i pe ceilalți jucători de pe teren. Eu voi fi cel care va vorbi, dar fiți atent la orice reacție care ar putea fi menționată în raportul final."

C. Corners (Lovituri de colț): "Plasați-vă în spatele celui care execută lovitura de colț pe partea dvs. de teren, și faceți același lucru dacă lovitura de colț este executată din cealaltă parte a terenului de joc. Atunci când semnalizați o lovitură de colț, încercați să stabiliți contact ocular cu mine, și plasați-vă fanionul în mâna cea mai apropiată de linia porții, și în cea mai bună poziție pentru ca eu să îl pot vedea cu ușurință. Ridicați fanionul în sus, și apoi îndreptați-l în jos, spre baza suportului steagului de colț. Ridicați întotdeauna fanionul pentru o lovitură de colț, și nu folosiți metoda limbajului corporal."

D. Duration (Durata): „Arbitrul Asistent Secundar nu își va opri niciodată ceasul. Arbitrul Asistent Secundar își oprește și își pornește ceasul în funcție de opririle permise de mine (Arbitrul). Semnalele discrete cu mâna de-a lungul tricoului, de expirare a timpului de joc, sunt obligatorii în timpul ultimelor 5 minute ale fiecărei reprize. Așteptați să privesc în direcția voastră atunci când repriza se apropie de final."

E. Eye Contact (Contact Ocular): „Voi privi de multe ori în direcția voastră. Haideți să muncim în echipă și să menținem contactul pe tot parcursul meciului. Nu vă lăsați distras de zeflemeaua spectatorilor etc. Țineți-vă ochii pe terenul de joc. Dacă are loc o încăierare de jucători, intrați pe teren și supravegheați conflictul, și nu începeți să luați notițe până după ce incidentul s-a încheiat."

Notă: Conștientizarea poziției Arbitrului le va permite Arbitrilor Asistenți să realizeze contact ocular imediat în cazul în care este necesară asistența Arbitrului. Arbitrii Asistenți sunt, prin urmare, încurajați să „înregistreze” poziția Arbitrului din când în când, pe măsură ce meciul avansează.

F. Fouls (Faulturi): „Sunteți Arbitri cu calificare deplină, așa că vă rog să semnalizați orice faulturi pe care nu le-am observat. Dați-mi o indicație tipului de fault comis, și indicați cu fanionul direcția reînceperii jocului. Dacă aveți timp, înainte de a semnala un fault, uitați-vă spre mine să vedeți dacă am văzut deja incidentul, și dacă mă pregătesc să mă ocup de el. Cu alte cuvinte, dați-mi mie prima ocazie! Acest lucru este deosebit de important dacă se ia în considerare acordarea unei lovituri de pedeapsă.

G. Goal (Gol): Dacă s-a înscris un gol, realizați contact ocular cu mine, și alergați imediat înapoi, de-a lungul liniei de margine, spre linia de centru. Vă rog nu vă scoateți agenda până când nu am acordat golul în mod clar. Dacă credeți că a fost înscris un gol, însă jocul continuă deocamdată - semnalați viguros cu fanionul. Voi opri atunci jocul, și voi discuta chestiunile cu dvs. Dacă nu a fost înscris un gol (de exemplu, atunci când mingea ricoșează din bara transversală pe linia porții, dar nu intră în poartă, atunci nu trebuie să semnalați. Cu alte cuvinte, dacă nu faceți nimic, este o indicație clară pentru mine că nu a fost înscris un gol și voi lăsa jocul să continue. Asistentul Principal să noteze toate golurile înscrise. Vreau ca Asistentul Secundar să fie ca o a doua pereche de ochi pe timpul jocului, să fie atent la eventualele abateri de comportament de după înscrierea unui gol.

G..... Goal kicks (Lovituri de poartă): „Verificați dacă portarul a plasat mingea în interiorul zonei porții în timpul primelor câteva lovituri de poartă din fiecare repriză - dar puneți accentul pe întoarcerea pe linia de margine pentru a monitoriza ofsaidul. Stați lângă marginea zonei de pedeapsă, verificați poziționarea corectă a mingii în cadrul zonei porții, apoi accelerați de-a lungul liniei de margine pentru a sta lângă penultimul fundaș. Aș prefera să fiți în poziția de a monitoriza ofsaidul, decât să vă faceți griji inutile dacă mingea se află sau nu în zona porții în timpul loviturilor de poartă. Utilizați un semnal clar cu fanionul pentru a indica o lovitură de poartă, stând cu fața la joc și realizând contact ocular cu mine. Utilizați mâna cea mai apropiată de linia porții atunci când semnalizați o lovitură de poartă, deoarece acest lucru va crește contactul ocular cu mine.

H. Hassle (Conflict): „Țineți ochii deschiși dacă are loc o încăierare între jucători; dacă este necesar, intrați pe teren pentru a monitoriza dezvoltarea acestora. Dacă vedeți orice fel de abateri comportamentale pe care eu nu le observ (precum un jucător care lovește alt jucător) intrați imediat pe terenul de joc și fluturați viguros fanionul pentru a-mi atrage atenția. Voi discuta acțiunea care se impune cu dvs. înainte de a vorbi cu contravenienții. Mă puteți anunța și de abateri minore, iar eu mă voi ocupa de ele în timpul unei opriri naturale a jocului”.

I. Inspect (Inspecție): „În timpul perioadelor agitate, rețineți numerele contraveniențelor. Dacă nu am văzut incidentul, trebuie să fiți absolut sigur de identitatea vinovatului (vinovaților), înainte ca eu să pot lua acțiunea corectivă corespunzătoare. Atunci când opresc jocul, sau îl întârzii dintr-un motiv sau altul, încercați să vă amintiți ce este reînceperea jocului. S-ar putea să am nevoie să mi amintească atunci când reîncep jocul!”

J. Junior (Secundar): „Arbitrul Asistent Principal va patrula „Zona Tehnică” a terenului de joc, iar Asistentul Secundar va patrula linia de margine îndepărtată. Dacă sunt accidentat și nu mai pot continua, Asistentul Principal îmi va lua locul la centru.”

K. Keeper (Portar): Atunci când portarul are mingea în mâini, asigurați-vă că nu iese în afara zonei de pedeapsă înainte de a degaja mingea. Însă concentrați-vă pe dobândirea unei poziții din care să puteți observa ofsaidurile, atunci când mingea este degajată de către portar. Mă voi ocupa eu de limita de posesie a mingii de către portar de 6 secunde.”

L. Log (Jurnal): „Asistentul Principal va nota care echipă a avut lovitura de începere în prima repriză, scorul, și detaliile legate de avertismente/eliminări etc. Asistentul Secundar trebuie să fie mereu atent la terenul de joc, și nu trebuie să ia notițe în timpul meciului.”

M. Meet (Întâlnire): „Vom ieși împreună ca o echipă, cu fiecare dintre voi de-o parte și de alta a mea, ținând fanioanele în mâna dinspre exterior; iar atunci când ajungem la vreo 20 de metri pe terenul de joc, separați-vă și verificați porțile, apoi ne vom întâlni în centru pentru a-i întâmpina pe căpitani, și pentru a îndeplini ceremonia aruncării monedei. La finalul fiecărei reprize, accelerați rapid pentru a ne întâlni la mijlocul terenului - și ne vom îndrepta în afara terenului, spre vestiare, ca o echipă.”

Notă: Atunci oficialii unui meci intră pe teren pentru prima dată, jucătorii își vor forma o impresie vizavi de felul în care oficialii intenționează să abordeze jocul. Prin urmare, este important să ne asigurăm că jucătorii au o impresie pozitivă asupra angajamentului oficialilor. O indicație clară a unei echipe profesionale și dedicate este arătată atunci când oficialii intră și ies de pe teren, ca o echipă. Intrarea pe teren trebuie să corespundă instrucțiunilor Arbitrului și să fie mereu demnă. Arbitrul le va cere, de obicei Asistenților, să inspecteze porțile, să asiste la ceremonia dinainte de meci și apoi să se îndrepte rapid spre calea pe care trebuie să patruleze.

Este deosebit de important ca Asistenții să se grăbească spre Arbitru la pauză și la finalul meciului. I-ar fi de folos Arbitrului dacă mai mult de un oficial aude și înregistrează comentariile făcute de jucători în timpul pauzei sau la finalul jocului, sau de către membrii echipei de conducere la linia de margine. Asistenții se vor abține de la a comenta asupra oricărui aspect al jocului, solicitat sau nu, până nu s-au consultat cu Arbitrul în intimitatea vestiarului arbitrilor.

N. Net (Plasa): După ceremonia aruncării monedei, verificați plasele porților și îndreptați-vă spre linia de margine care v-a fost alocată, așteptând începerea jocului. Dacă unul din voi și-a verificat poarta înaintea celuilalt, așteptați (găsind ceva de verificat din nou), apoi întoarceți-vă la centrul terenului împreună. Vă rog să verificați plasa și înaintea începerii celei de-a doua reprize.”

O. Offside (Ofsaid): „Ofsaidurile vă revin vouă tot timpul. Dacă doresc să las jocul să continue în avantajul echipei aflate în apărare, în urma unui semnal de ofsaid, vă voi înștiința ridicând brațul (demonstrație). Dacă nu observ deloc semnalizarea ofsaidului, țineți fanionul ridicat până când îl observ - SAU - dacă jocul avansează în favoarea echipei din apărare, coborâți fanionul și lăsați jocul să continue. Anunțați-mă la finalul fiecărei reprize - dacă am ratat vreunul din semnalele voastre. Atunci când semnalați un ofsaid, ridicați fanionul sus, stabiliți contact ocular cu mine, apoi coborâți fanionul pentru a indica locația ofsaidului. Rețineți semnalul până când mingea este poziționată corect, apoi îndreptați-vă spre poziția de reîncepere.”

P. Penalties (Lovituri de Pedepsă): „De cele mai multe ori, voi acorda, probabil un penalty înainte să îl indicați voi. Așa că, înainte să semnalizați un penalty, uitați-vă să vedeți unde sunt, și dacă am văzut incidentul, dați-mi mie prima șansă de a lua decizia de a acorda lovitura de pedeapsă sau nu (dacă nu am făcut acest lucru deja). Dacă incidentul are loc fără ca eu să-l văd sau dacă mă aflu la o distanță mare de locul acestuia, asigurați-vă că sunteți 100% sigur că este penalty înainte să semnalizați. Nu semnalizați o lovitură de pedeapsă așezând fanionul pe diagonala pieptului. Semnalizați ridicând fanionul sus și agitându-l pentru a arăta că a avut loc un fault. Atunci când opresc jocul, mă voi uita la voi. Dacă credeți că incidentul trebuie să se soldeze cu acordarea unei lovituri de pedeapsă, faceți un pas discret în lateral spre linia porții, pentru a arătat că a avut loc un fault în zona de pedeapsă. Dacă faultul a avut loc în afara zonei de pedeapsă, faceți un pas discret în lateral spre linia de centru. Eu voi lua apoi decizia care se impune; luând în considerare și ce am văzut eu din incident, și interpretarea semnalului și a comunicării prin limbaj corporal cu mine. Dacă trebuie să mă consult cu voi, voi veni să discut această chestiune în amănunt.”

Notă: Metoda subtilă a fanionului și a pasului în lateral descrisă mai sus indică Arbitrului că Arbitrul Asistent crede că incidentul trebuie să se soldeze cu acordarea unei lovituri de pedeapsă (sau nu). DAR ea permite, de asemenea, Arbitrului să ia propria decizie, și să respingă subtil opinia Arbitrului Asistent, dacă acesta nu este de acord (îi dă Arbitrului și șansa de a merge să vorbească cu Arbitrul Asistent pentru a clarifica detaliile, înainte de a acorda un penalty). Utilizarea acestei metode poate preveni situația care ia naștere atunci când Arbitrul Asistent semnalează o lovitură de pedeapsă plasând fanionul pe diagonala pieptului, dar Arbitrul, care a văzut incidentul dintr-un unghi diferit, este de altă părere

„În timpul executării loviturii de pedeapsă, poziționați-vă pe linia porții, la intersecția dintre linia porții cu linia zonei de poartă. Veți avea rolul de a decide asupra golului, și de a verifica dacă portarul nu călcat în afara liniei porții înainte ca mingea să fie lovită. Dacă ați observat vre o abatere în timpul execuției unei lovituri de pedeapsă, rămâne pe loc unde sunteți; aceasta îmi va arăta că ați observat o abatere. Dacă portarul s-a mișcat dincolo de linia porții înainte ca mingea să fie lovită, și nu s-a înscris un gol, atunci când mă uit la voi, faceți un pas discret în lateral pe terenul de joc. Se poate să discut chestiunile cu voi înainte de a lua o decizie. Dacă lovitura de pedeapsă a fost executată corect, întoarceți-vă repede la linia de margine, pe cel mai scurtă cale posibilă.”

Q. Questions (Întrebări): „Puteți să-mi adresați orice întrebări la finalul raportului, iar dacă instrucțiunile nu sunt clare, vă rog să mă opriți și să cereți lămuriri.”

R. Right Wings (Aripa dreaptă): „Patruțați pe linia de margine adiacentă cu pozițiile aripilor drepte, și stați în aceeași poziție, pe aceeași parte a terenului în a doua repriză”.

S. Substitutes (Înlocuiri): „Arbitrul Asistent Principal se va ocupa de toate înlocuirile. Asigurați-vă că rezervele intră pe linia de centru, și nu înainte ca jucătorul înlocuit să părăsească terenul. Verificați bijuteriile și inspecțeați cramioanele, înainte ca rezerva să intre pe teren. Notați numele și numerele rezervelor; și vom verifica cu toții dacă avem aceleași nume de rezerve în agendele noastre, înainte să ieșim din vestiare.”

T. Throw-ins (Aruncări de la margine): „Fiți atenți la faulturile de picior, iar eu voi inspecta faulturile de braț. Dacă nu sunteți siguri cum să acordați o aruncare de margine, ridicați fanionul și țineți-l drept. Stabiliți contact ocular cu mine, iar eu voi face apoi semnalul discret de direcție cu mâna, iar apoi putem semnala în aceeași direcție. Dacă semnalizați într-o direcție, iar eu în cealaltă, coborâți fanionul imediat, iar aruncarea va avea loc în direcția dată de mine. (Aceasta nu are scopul de a vă submina autoritatea, sau de a vă contrazice, ci de a evita confuziile, și de a minimiza orice afișare a slăbiciunii echipei). Atunci când prima aruncare de la margine are loc la începutul fiecărei reprize, o vom folosi ca pe un mijloc de a conduce jocul. Semnalizați ferm, instruiți-l pe jucător să arunce mingea din locul corect, și fiți atenți la urmări. Cu alte cuvinte, vom folosi aceasta ca pe un exemplu timpuriu (inofensiv) de a demonstra că Legile trebuie respectate.”

U. Ultimate control (Controlul absolut). „Arbitrajul de Zece Minute”: „Primele 10 minute ale unui joc; primele cinci minute imediat înainte și imediat după pauză, și ultimele zece minute ale unui joc conțin de obicei o proporție mare de probleme. Intenționez să arbitrez acele perioade mai strict decât pe celelalte. Un braț întins în jos cu mâna făcută pumn vă va spune că intenționez să controlez jocul mai strict în timpul acelor perioade (sau a următoarelor zece minute dacă este necesar un control mai strict în orice moment al jocului). În timpul acestor perioade de control mai strict, mă voi aștepta să-mi urmați exemplul, aplicând strict

„Litera Legii” atunci când luați decizii în timp ce patrulați linia de margine. Un braț întins în jos cu degetele întinse vă va spune că am ajuns la finalul perioade „Arbitrajului de Zece Minute” de control strict, și că voi oficia într-un mod mai relaxat și mai tolerant. Este important ca amândoi să îmi urmați exemplul. În zadar voi fi eu mai strict, dacă unul din voi va face exact opusul. S-ar putea să folosesc acest semnal ca să rețin controlul unui joc după un punct de aprindere.”

V. Vigilance (Vigilență): „Vă rog să vă concentrați 100% pe parcursul unui joc, și să nu vă lăsați distrași de comentariile mulțimii din spatele vostru. Dacă mingea trece de linia de margine în apropierea voastră, lăsați jucătorii să o repună în joc; vreau să vă concentrați pe jucători tot timpul.

Notă: S-ar putea ca uneori, din cauza căii de patrulare a Arbitrilor Asistenți, ei să nu se poată îndepărta de o sursă de confruntare. Cu alte cuvinte, un Arbitru Asistent se află mereu în zona de foc a abuzului, dar, spre deosebire de Arbitru, el nu se poate îndepărta în fugă pentru a minimiza problemele. În aceste situații, ei pot necesita asistența Arbitrului. Totuși, de obicei, vor exista multe ocazii pentru ca Arbitrii Asistenți să se ocupe în mod ferm de provocările la adresa autorității lor, fără referire la Arbitru. Eventualele răspunsuri se pot încadra în următoarele limite: ignorarea totală a unei remarci, prin abordări calme dar ferme, până la un avertisment puternic că Arbitrul Asistent nu va avea de ales decât să se plângă Arbitrului dacă abaterea comportamentală persistă. Arbitrii Asistenți nu vor face niciodată un comentariu care să oblige Arbitrul la o anumită acțiune; deoarece acest lucru îl poate pune pe Arbitru într-o poziție imposibilă, cauzând un sentiment de stinghereală inutilă.

W. Warm-up, warm-down (Încălzirea, relaxarea): Dacă puteți, v-aș aprecia foarte mult compania în timpul încălzirii dinaintea meciului, și a exercițiilor de relaxare de după. Aceasta ajută la construirea unei imagini de echipă pe care o putem dezvolta în timpul meciului.

X. X-ray (Raze X): Nu mă aștept să aveți vedere cu raze X, așa că vă rog nu fabricați incidente pe care **nu** le-ați văzut. Anunțați-mă ce **ați** văzut, și voi lua decizia care se impune, dacă consider că este necesar.

Y. Yardage (Măsurare): Atunci când vă aflați în apropierea unei lovituri libere (iar eu mă aflu la o oarecare distanță de aceasta), iar jucătorii echipei în apărare nu au răspuns cererii voastre de la margine de a se retrage, vă rog să intrați pe teren și să încercați să rezolvați această situație, așa cum credeți de cuviință.

Z. Zone (Zonă): Atunci când mingea se află în imediata apropiere din zona voastră, încercați să îmi găsiți poziția, și fiți mai „în priză”, pregătiți să reacționați, mai ales dacă mă aflu la o distanță mare și sunt atent la joc. Atunci când mingea este în (sau se apropie de) zona, măriți starea de alertă.

Concluzie:

Raportul de mai sus este destul de cuprinzător, dar exist o mulțime de alte lucruri pe care le puteți include. Raportul de mai sus este doar un exemplu a modului în care se poate folosi alfabetul pentru a vă aminti ce să spuneți în timpul unui raport de instrucție dinaintea meciului. Ați putea dori să vă formulați propriul stil și conținut al raportului. Cel mai bine este să creați un raport standard pe care să îl utilizați la majoritatea jocurilor, ca apoi să adăugați orice detalii suplimentare, caracteristice fiecărui joc.

Pe măsură ce urcați pe scara ierarhică a Arbitrajului, vor mai fi și alte zone de raportare pe care să le luați în considerare: securitate, strategie, controlul mulțimilor, relațiile cu media, fotografiile și multe alte subiecte pe care să le atingeți în raportul dvs., și va trebui să citiți Regulile fiecărei Competiții pentru a găsi alte subiecte precum numărul de ocupanți permis în zona tehnică, inspectarea echipamentului jucătorilor etc.....

Durează destul de mult să memorați un raport complex, așa că nu vă temeți să vă notați ideile pe cartoane, și să le citiți în primele meciuri în care aveți de-a face cu Arbitri Asistenți. Veți învăța curând să vă memorizați raportul, după câteva meciuri. Este mult mai bine să acoperiți toate subiectele, decât să încercați să fiți isteț și să vă amintiți întregul raport pe dinafară în primele meciuri. Dar țineți minte – raportul pe care îl dați Arbitrilor Asistenți nu este o listă de ordine, el trebuie să fie o comunicare cu două sensuri, între dvs. și cei doi Asistenți (și cel de-al patrulea Oficial, dacă este cazul). Ascultați, discutați și clarificați orice întrebări din partea lor.

Sunteți o echipă, și aceasta este o ocazie ideală de a construi acea relație.

Arbitrul are nevoie de Arbitrii Asistenți, iar Arbitrii Asistenți au nevoie de Arbitru

RESPONSABILITĂȚILE UNUI ARBITRU ASISTENT

(Sursă - Broșura de Fotbal Asociație „Un Ghid pentru Arbitrii Asistenți”)

În afara terenului de joc, înainte de meci

- **Forma Fizică**

Sfaturi generale și linii directoare privind îmbunătățirea formei fizice și a pregătirii, atât fizice cât și mentale, pentru a oficia în jocurile moderne. În broșură veți găsi recomandări legate de programele de antrenament aplicabile nivelului la care oficiați. Indiferent de nivel, programul dvs. de antrenament ar trebui să includă sprinturi și alergare în lateral, deoarece acest elemente sunt specifice rolului dvs. ca arbitru asistent.

Antrenorii de Fitness organizează sesiuni de antrenament fitness în toată țara, spre folosul tuturor arbitrilor. De ce să nu aflați, vizitând website-ul AF (www.AF.com), unde se găsește cel mai apropiat grup supervizat de antrenament fitness pentru arbitri și să vă alăturați acestuia, sau să apelați Asociația dvs. județeană pentru informații?

- **Antrenamentul în timpul serviciului**

Vă sfătuim, acum că v-ați calificat ca arbitru, să valorificați toate ocaziile oferite pentru a vă dezvolta abilități suplimentare și a deveni un arbitru asistent de succes. Fiți prezenți la toate aspectele de antrenament și dezvoltare oferite de către Asociația Județeană de Fotbal, Asociația Arbitrilor sau a Asociației Arbitrilor de Fotbal Asociat.

Pentru ca arbitrii să poată da instrucțiuni complete și cuprinzătoare referitoare la meci, ei trebuie să se poată plasa în rolul arbitrilor asistent. Instrucțiunile trebuie să fie înțelese clar de către arbitrul asistent.

Arbitrii trebuie să fie conștienți că îndatoririle arbitrilor asistenți se schimbă și că Legea actuală, tehnicile de interpretare și de operare se află în continuă dezvoltare.

Arbitrii se vor strădui să obțină un echilibru al numirilor ca arbitru și ca asistent în anii lor de formare, pentru a dezvolta abilitățile necesare în ambele poziții.

- **Atitudine**

Atunci când oficiați ca arbitru asistent, este esențial ca acest rol să fie abordat dintr-o perspectivă pozitivă. O astfel de atitudine înainte de meci va face ca arbitrul să fie încrezător în abilitatea dvs. de a-l asista cu succes la controlarea jocului.

- **Abordări față de joc**

După ce ați fost ales să oficiați ca arbitru asistent și ați confirmat numirea atât față de competiție cât și față de club, mai poate trece câțiva timp înaintea jocului. S-ar putea să mai aveți un meci înaintea celui în care tocmai ați fost numit. Concentrarea pe meciul următor este foarte importantă. Nu vă lăsați distras de ceea ce ar putea fi o numire viitoare importantă ca arbitru asistent.

Dacă există un interval de timp înainte meciului dvs., conștientizați faptul că unul din cluburi, sau ambele, pot fi implicate și ele într-o competiție superioară (competiție de cupă), iar meciul dvs. nu poate fi jucat decât mai târziu.

În astfel de momente, se cade să reflectați la experiențele precedente sau la jocurile în care ați mai fost implicat, alături de aceiași colegi.

Dacă descoperiți că ați fost numit să oficiați în două jocuri, în succesiune rapidă, amintiți-vă

că fiecare meci are o importanță egal și că un joc în care aveți rolul de arbitru asistent solicită atât formă fizică cât și alertă mentală. Totuși, dacă aveți nenorocul de a suferi o leziune fizică, este întotdeauna important să anunțați competiția cu prima ocazie. Aceasta dovedește profesionalismul dvs. și îi dă competiției ocazia de a numi pe altcineva. Oricine are o formă fizică mai mică de 100% este incorect față de colegi, de competiție și el însuși.

Ar putea exista ocazii în care să vi se solicite, cu puțin timp înaintea jocului, să înlocuiți un coleg accidentat. Echipamentul dvs. trebuie să se afle mereu într-o stare de pregătire pentru a permite preluarea unor astfel de numiri. Dacă ați împachetat dinainte, o verificare finală a conținuturilor înainte de plecare este esențială. Ar trebui să aveți mereu la dvs. un set de fanioane curate pe care să le folosiți în timpul jocului.

Pentru a face o impresie bună atunci când sosiți pe teren, este important să purtați o îmbrăcăminte elegantă, corespunzătoare.

Cu cât călătoriți mai departe pentru meciul dvs., cu atât este mai probabil să întâlniți probleme legate de vreme sau de drum. Există numeroase surse de informare disponibile în presa locală și rapoartele de trafic la radio și pe anumite website-uri. Planificarea anticipată vă va ajuta să ajungeți la timp, cu mintea concentrată asupra jocului. Încercați să nu vă îngrijorați că o să întârziati.

Un punct pe care să-l luați în considerare este că s-ar putea să nu porniți de acasă, ci de la serviciu; acest lucru trebuie să vi-l amintiți atunci când vă faceți planuri de călătorie. Orice timp suplimentar de care aveți nevoie se va stabili de comun acord cu angajatorii, la timp etc.

Unele competiții specifică aranjamente comune de călătorie pentru arbitri și, prin urmare, aceste aranjamente trebuie stabilite de comun acord, la timp, cu aranjamente de rezervă în cazul în care unul sau mai mulți dintre oficiali nu pot veni la întâlnire.

Competițiile pot, în unele cazuri, prestabili un interval minim în care oficialii să se prezinte pe teren în zilele în care sunt programate meciuri, așa că este esențial să verificați Regulile Competiției respective. Dacă nu există un astfel de interval prestabilit în Regulile Competiției, ar fi bine să ajungeți cu cel puțin 45 minute înainte de începerea programată a meciului.

La sosirea pe teren, luați legătura cu un reprezentant al clubului gazdă, pentru a vă anunța sosirea.

Următoarea dvs. responsabilitate este de a raporta arbitrului, pe care îl veți găsi, de cele mai multe, deja acolo, conform Regulilor Competiției.

Indiferent de vechime sau experiență, trebuie să acceptați întotdeauna rolurile relative ale colegilor din acea zi. Fiecare are un anumit rol de jucat, arbitrul de a conduce echipa, iar asistentul principal de a cunoaște responsabilitățile sale suplimentare în cazul în care arbitrul își pierde capacitatea.

Asistarea arbitrului începe de timpuriu. Ajutați la crearea unei atmosfere armonioase și arătați o atitudine pozitivă față de poziția dvs.

Răspundeți la atitudinea și atmosfera stabilite de arbitru în vestiar.

- **Înțelegerea instrucțiunilor dinaintea meciului**

La o ocazie potrivită dinaintea începerii jocului, arbitrul vă va da instrucțiunile dinainte de meci. Acest lucru poate avea loc fie pe terenul de joc, fie în vestiar, în funcție de preferințele arbitrului. Este esențial să îi acordați arbitrului întreaga dvs. atenție și concentrare. Cereți mereu lămuriri dacă aveți îndoieli. Nu presupuneți nimic.

Cel mai probabil, fluxul instrucțiunilor de dinainte de meci va fi întrerupt, așa că este important să vă mențineți șirul ideilor.

Țineți minte că instrucțiunile date de un arbitru pot diferi de cele date de un alt arbitru. Propriile instrucțiuni de dinainte de meci pot, de asemenea, diferi de cele pe care le primiți. Totuși, este esențial să vă concentrați pe implementarea instrucțiunilor date de arbitrul acelei zile.

Deși ambii arbitri asistenți au primit aceleași instrucții legate de meci, responsabilitatea dvs. personală ar putea să difere în anumite circumstanțe (de ex. controlul zonelor tehnice, supervizarea înlocuirilor). Se vor cere lămuriri de la arbitru dacă aceste aspecte nu sunt discutate în timpul instrucțiilor de dinainte de meci.

Dacă rezultatul jocului este determinat de lovituri din punctul de pedeapsă, vă veți asigura că înțelegeți clar ceea ce vă cere arbitru să faceți în acea situație.

Pe terenul de joc

● **Intrarea și ieșirea de pe terenul de joc**

Atunci când arbitrii intră pe terenul de joc pentru prima oară, jucătorii își formează o impresie privind modul lor de abordare a jocului. Asigurați-vă că jucătorii își fac o impresie pozitivă vizavi de angajamentul dvs. O indicație clară a unei bune munci în echipă este faptul că arbitrii intră și ies de pe teren împreună, atât la pauză cât și la finalul meciului.

Intrarea pe teren trebuie să corespundă instrucțiilor Arbitrului și să fie mereu demnă. Arbitrul le va cere, de obicei Asistenților, să inspecteze porțile, să asiste la ceremonia de dinainte de meci și apoi să se îndrepte rapid spre calea pe care trebuie să patruleze.

Este deosebit de important ca Asistenții să se grăbească spre Arbitru la pauză și la finalul meciului. I-ar fi de folos Arbitrului dacă mai mult de un oficial aude și înregistrează comentariile făcute de jucători în timpul pauzei sau la finalul jocului, sau de către membrii echipei de conducere la linia de margine

Asistenții se vor abține de la a comenta asupra oricărui aspect al jocului, solicitat sau nu, până nu s-au consultat cu Arbitrul în intimitatea vestiarului arbitrilor.

● **Îndeplinirea instrucțiilor de dinainte de meci**

Amintiți-vă întotdeauna că arbitru este liderul echipei în acea zi. Este responsabilitatea dvs. să îi respectați dorințele și să îi îndepliniți instrucțiile cât de bine puteți.

● **Îndatoririle unui Arbitru Asistent**

Există îndatoriri specifice prevăzute în Legea 6, care trebuie îndeplinite la orice moment. Arbitrul poate plasa un accent mai mare pe anumite aspecte pentru a-l ajuta la controlarea eficientă a meciului în conformitate cu Legile Fotbalului Asociație.

● **Arbitrarea meciului**

Din momentul în care arbitru fluieră de început de meci, este esențial să vă rămâneți concentrat tot timpul. Ar trebui să conștientizați poziția arbitrului pe terenul de joc, astfel încât să puteți stabili contact ocular cu el dacă este necesar. Atunci când este nevoie, anunțați-l pe arbitru de orice încălcări ale Legii. Înțelegeți că recunoașterea poate lua forma unui fluier sau a unui gest de acceptare (sau altfel) din partea arbitrului.

Pot exista ocazii în care arbitru să nu observe imediat semnalul dvs. În aceste circumstanțe, aveți două alternative. Dacă jocul se dezvoltă în favoarea echipei care a comis abaterea, trebuie să vă mențineți semnalul. Dacă, însă, echipa împotriva căreia s-a comis abaterea este favorizată, coborâți fanionul de vreme ce s-a întâmplat acest lucru și redobândiți-vă rapid poziția adecvată.

Este important să înțelegeți că un arbitru asistent ar trebui să reflecte un profil similar celui al arbitrului. Încercați să adoptați inițial o abordare discretă, dar nu ratați ocazia de a fi ferm atunci când este necesar. Este posibil să fiți ferm fără a avea o atitudine agresivă, conflictuală sau provocatoare față de un jucător sau un oficial al clubului.

Pot exista situații în care, din cauză căii de patrulare alocate, să nu vă puteți îndepărta de o sursă de confruntare. În aceste cazuri, puteți necesita asistența Arbitrului. Totuși, de obicei, vor exista multe ocazii să vă ocupați în mod ferm de provocările la adresa autorității dvs., fără referire la Arbitru. Eventualele răspunsuri se pot încadra în următoarele limite: ignorarea totală a unei remarci, prin abordări calme dar ferme, până la un avertisment puternic că nu veți avea de ales decât să vă plânteți Arbitrului dacă abaterea

comportamentală persistă. Nu faceți niciodată un comentariu care să oblige Arbitrul la o anumită acțiune; deoarece acest lucru îl poate pune pe Arbitru într-o poziție imposibilă, cauzând un sentiment de stinghereală inutilă.

Pot exista situații în care spectatorii să facă comentarii neavenite. Trebuie să evitați chiar și recunoașterea faptului că ați auzit astfel de comentarii, deoarece acest lucru va genera, probabil, alte astfel de comentarii, întrerupându-vă concentrarea. Atenția întreagă acordată lucrurilor care se petrec în fața dvs. este mult mai importantă decât orice comentarii indezirabile din spatele dvs.

Pot exista situații în timpul meciului în care acțiunea să rămână în cealaltă jumătate a terenului. În aceste momente, concentrarea dvs. trebuie să fie la nivelul maxim de intensitate. Prin urmare, nu vă limitați la a observa acțiunea, ci urmăriți și acea parte a terenului de care sunteți responsabil.

Cel mai important este să ASISTAȚI nu să INSISTAȚI

În afara terenului de joc, după meci

În circumstanțe normale după fluierul final, ar trebui să vă îndreptați rapid către arbitru, astfel încât toți cei trei oficiali ai meciului să părăsească terenul împreună. Pot fi cazuri în care remarcile adresate unuia sau mai multor oficiali ai meciului să conducă la un raport de abatere comportamentală. În nici un caz să nu faceți remarci sau să răspundeți la comentariile venite din partea jucătorilor, oficialilor clubului sau spectatorilor, nici să nu încercați să discutați vreun aspect al jocului cu arbitrul până nu ați ajuns în siguranța vestiarului.

Odată ajunși în vestiar, arbitrul vă poate ruga să îi comentați performanța. De asemenea, el poate dori să discute incidentele meciului de îndată. Contribuiți cu comentarii pozitive, constructive, și mereu sincere. Alegeți-vă cuvintele cu grijă. Căutați îndrumarea arbitrului cu privire la unele aspecte îngrijorătoare ale performanței. Acceptați această îndrumare în spiritul în care este dată.

S-ar putea să găsiți nepotrivită discutarea incidentelor din timpul meciului imediat după acesta, chiar dacă ați fost invitat de către arbitru să faceți acest lucru. Dacă, mai târziu, doriți să clarificați aceste incidente, fiți sincer și discutați-le prima oară cu arbitrul, și nu cu ceilalți colegi, decât după ce ați vorbit cu el.

Amintiți-vă că arbitrul acelei zile este singura persoană în măsură să vă invite să intrați în vestiar.

Ați putea observa că, la unele meciuri, evaluatorul de meci ia legătura cu arbitrul pentru a discuta jocul și a oferi sfaturi tuturor oficialilor meciului. În cazul în care vă cere lămuriri, oferiți-le clar și concis.

Ocazional, oficialii clubului pot intra în vestiar la invitația arbitrului. Lăsați-l pe arbitru să se ocupe de acești vizitatori și contribuiți la discuție doar atunci când sunteți invitat de către arbitru.

Este un obicei ca un oficial al clubului gazdă să vă plătească tarifele și cheltuielile în vestiar. Din nou, arbitrul trebuie să se ocupe de vizitator. Vi se va da ocazia de a confirma integritatea plății.

Atunci când este cazul, arbitrul poate solicita asistența dvs. la confirmarea detaliilor legate de abaterile comportamentale și înlocuiri etc..

Informați-vă despre orice Regulamente ale Competiției privind acceptarea ospitalității după un meci. Dacă ospitalitatea vă include, fiți conștient de consecințele întâlnirii cu jucătorii și oficialii clubului după meci, deoarece prezența dvs. poate crea o situație dificil de controlat. Puteți considera că este mai potrivit să părăsiți terenul imediat după ce ați făcut un duș și v-ați îmbrăcat.

Toți oficialii meciului vor părăsi vecinătatea terenului în mod simultan. Nu vă întârziați plecarea de pe parcare.

TEHNICILE UNUI ARBITRU ASISTENT

(Sursă - Broșura de Fotbal Asociație „Un Ghid pentru Arbitrii Asistenți”)

Semnalizarea

Din momentul în care părăsiți vestiarul, fanionul va rămâne desfășurat.

Pentru a vă asigura că arbitrul vă poate vedea fanionul la nevoie, rămâneți pe partea țineți fanionul îndreptat spre teren tot timpul. Trebuie să exersați mutarea fanionului dintr-o mână în cealaltă la nivel jos, pentru a putea îndeplini această cerințe în zilele cu meci.

Atunci când mingea iese în afara jocului, fie peste linia de margine, fie peste linia porții de care sunteți responsabil, trebuie să semnalați acest lucru arbitrului, după cum este ilustrat în Legile Fotbalului Asociație. Totuși, pot exista ocazii când arbitrul zilei își asumă responsabilitatea semnalării direcției reînțeleperii jocului, și vă cere doar să semnalați că mingea a ieșit din joc, nu și direcția.

Atunci când este necesar să ridicați fanionul pentru a atrage atenția arbitrului cu privire la o încălcare a legii, fanionul va rămâne ridicat până când arbitrul semnalează recepționarea mesajului. Această recepționare va lua forma penalizării abaterii de către arbitru, marcată de fluier, sau a unui semnal cu mâna, însemnând că arbitrul lasă jocul să continue. În acest moment, fanionul trebuie coborât imediat. Dacă arbitrul nu a văzut semnalul, acesta trebuie menținut până când îl vede, sau până când jocul se schimbă în favoarea echipei împotriva căreia s-a comis abaterea.

Totuși, dacă intenția dvs. a fost să-i atrageți atenția arbitrului cu privire la o abatere gravă, fanionul trebuie menținut până când arbitrul recepționează semnalul. S-ar putea, totuși, să fie necesar să îl informați pe arbitru de ce s-a întâmplat, în cazul în care vă va cere lămuriri mai târziu. Ar trebui să puteți să îl informați pe arbitru despre jucătorii implicați și să oferiți o scurtă descriere a incidentului.

Toate semnalele cu fanionul trebuie să fie clare și nu prea bătătoare la ochi. Consultați ilustrațiile din Legile Fotbalului Asociație. Atunci când îi atrageți atenția arbitrului cu privire la un joc incorect, s-ar putea să fie necesar să fluturați ușor fanionul pentru a denota gravitatea abaterii. În circumstanțe normale, un semnal pozitiv și autoritar este singurul lucru care se cere.

Atunci când indicați un ofsaid, sau propunerea unei înlocuiri, utilizați doar semnalele corespunzătoare, indicate în Legile Fotbalului Asociație.

O conștientizare a poziției arbitrului vă va permite să stabiliți contact ocular imediat, în cazul în care asistența vă este solicitată.

Pot exista situații în care arbitrul să vă recepționeze semnalul, dar să aleagă să nu acționeze în consecință. În aceste circumstanțe, trebuie să coborâți fanionul imediat, să vă redobândiți poziția, și să vă pregătiți pentru următoarea fază a jocului. În mod normal, un arbitru va face acest lucru atunci când consideră că este cel mai bine pentru joc. Astfel de ocazii pot fi discutate în mod util în vestiar, pentru a verifica circumstanțele. Nu permiteți ca acestea să vă afecteze cooperarea cu arbitrul în timpul jocului.

În momentele în care vă pregătiți să îi indicați arbitrului o încălcare a legii, așteptați o vreme pentru a analiza toate aspectele jocului înainte de a ridica fanionul. Acesta se numește „timp de gândire”, și vă poate ajuta uneori să evitați oprirea nenecesară a jocului, sau să împiedicați dezvoltarea unor posibile situații de avantaj.

Singurele semnale pe care ar trebui să le folosească un arbitru asistent sunt cele aprobate de către Consiliul Internațional de FA. Nu este necesar să mimați o abatere sau să semnalați cu cealaltă mână. Totuși, vor exista situații când mișcarea corpului, pe lângă semnalul aprobat, îi va confirma arbitrului că mingea a ieșit din joc pentru un gol, lovitură de poartă sau lovitură de colț.

Poziționare și Mișcare

Este esențial ca, după ce ați încheiat ceremonia dinaintea meciului, să vă îndreptați spre calea corectă de patrulare, indicată instrucțiunile arbitrului de dinainte de meci. Pentru a-i oferi arbitrului informații corecte și complete de la începutul jocului, ar trebui să vă

poziționați în dreptul penultimului jucător aflat în apărare. Singurele dați când vă veți mișca din această poziție sunt detaliate în instrucțiunile arbitrilor și discutate în vestiar, înainte de începerea jocului.

Zona Tehnică

Zona Tehnică a fost definită pentru ca oficialii echipelor să poată oferi sfaturi jucătorilor proprii. Ei trebuie să se întoarcă la locul lor imediat după aceea. Diferiți oficiali ai echipei pot da instrucțiuni tactice în timpul meciului, cu condiția ca persoana să se întoarcă în poziția sa după ce a dat aceste instrucțiuni. Este de datoria arbitrilor asistentului celui mai apropiat de Zona Tehnică să se asigure că aceasta este utilizată doar în acest scop. Ca arbitru asistent, ar trebui să vă folosiți abilitățile de conducere și control pentru a vă asigura că oficialii echipelor respectă spiritul legii. La începutul carierei, s-ar putea să nu existe o Zonă Tehnică definită, totuși este responsabilitatea dvs. să vă asigurați că reprezentanții clubului se comportă într-o manieră acceptabilă tot timpul.

AUTO-EVALUARE

(Sursă - Broșura de Fotbal Asociație „Un Ghid pentru Arbitrii Asistenți”)

Se poate să vi se fi prezentat o ocazie, fie la pauză, fie după meci, să discutați aspecte ale performanței dvs. cu colegii. Aceste ocazii trebuie văzute drept o contribuție pozitivă la dezvoltarea dvs. ca arbitru asistent.

Se poate întâmpla ca arbitrul să vă contacteze acasă atunci când nu se oferă nici un prilej potrivit în ziua meciului. Arbitrul poate alege să treacă în revistă incidentele din timpul meciului la un nivel personal, atrăgându-vă atenția asupra diverselor aspecte ale performanței dvs., pe care le consideră ca v-ar fi de folos în performanțele viitoare.

Totuși, acest lucru nu se va întâmpla întotdeauna, așa că va trebui să vă bazați pe reflecțiile dvs. personale cu privire la joc pentru a vă evalua performanța. Ar trebui să vă examinați fiecare performanță, referindu-vă la această listă.

Lista de auto-evaluare pentru arbitrii asistenți

1. M-am pregătit suficient pentru rolul meu ca arbitru asistent?
2. Am ajuns la teren în intervalul de timp stabilit, sau mai devreme?
3. M-am asigurat că tot echipamentul meu, inclusiv fanioanele, este curat și utilizabil?
4. Am adoptat atitudine prietenoasă și cooperativă față de colegi?
5. Am ascultat cu atenție instrucțiunile arbitrilor de dinainte de meci?
6. Am lămurit orice incertitudini pe care le-am avut în timpul raportului de dinainte de meci?
7. Am luat tot echipamentul necesar cu mine pe terenul de joc?
8. Am intrat pe teren într-o manieră elegantă și încrezătoare?
9. Am îndeplinit cu exactitate toate cerințele arbitrilor de dinainte de meci?
10. Am luat poziția cerută la începutul meciului?
11. Am luat poziția adecvată pentru loviturile de colț, de poartă, de pedeapsă, aruncările de la margine?
12. Am urmărit balonul spre linia porții la șuturile pe poartă de distanță lungă s-au atunci când s-au efectuat pase lungi, și m-am mișcat rapid pentru a-mi îndeplini rolul de „judecător al golului” atunci când a fost necesar?
13. Am rămas alert la eventualele semnale de re poziționare de la arbitru la anumite reînceperi ale jocului?
14. Atunci când s-a înscris un gol, m-a îndreptat în mod corect și grabnic spre linia de centru, menținând o vedere clară a dezvoltărilor ulterioare?
15. Cu excepția cazului în care alte îndatoriri au cerut contrariul, mi-am menținut poziția din dreptul penultimului fundaș?

16. Am judecat ofsaidurile în mod corect?
17. Am purtat fanionul desfășurat și îndreptat spre terenul de joc atunci când nu am avut sfaturi de oferit arbitrilor?
18. Am trecut fanionul din mână în mână înainte să îl ridic în aer?
19. Am evitat tehnicile de semnalizare incorectă, asigurându-mă că fanionul se afla în mână corectă înainte de semnalizare?
20. Am ținut fanionul ridicat până când arbitrul mi-a recepționat semnalul?
21. Am utilizat doar semnalele recomandate cu fanionul?
22. Am utilizat fanionul doar când era necesar?
23. Am evitat utilizarea mâinii/brațului liber ca indicație către arbitru?
24. Am conștientizat poziția arbitrilor pe toată durata meciului, astfel încât să pot stabili contact ocular la nevoie?
25. Am semnalat doar când arbitrul se afla în poziția de a vedea și de a acționa în consecință?
26. Mi-am amintit să nu anticipez ieșirea din joc a mingii, semnalând incorect?
27. Mi-am amintit să confirm timpul rămas cu arbitrul, dacă mi s-a cerut acest lucru?
28. Am comunicat în mod eficient cu jucătorii pentru a asigura cooperarea lor atunci când a fost cazul?
29. M-am asigurat că înlocuirile sau petrecut în conformitate cu legea?
30. Am comunicat în mod eficient cu personalul din Zona Tehnică?
31. Am evitat distragerea mea de către remarcile spectatorilor?
32. Am comunicat în mod clar cu spectatorii pentru ca linia de margine să nu fie încărcată cu obstacole pe durata jocului?
33. Am înregistrat cu acuratețe informațiile legate de meci, în conformitate cu cerințele arbitrilor?
34. Am prezentat informații concise și clare privind incidentele fie la cererea arbitrilor, fie pe cele nevăzute de ei?
35. Am aderat la procedura corectă atunci când am părăsit terenul?
36. Am adoptat atitudine pozitivă și suportivă pe toată durata jocului?
37. Am valorificat ocazia de a discuta aspecte ale performanței mele cu ceilalți membri ai echipei?
38. Am furnizat informații precise confirmând abaterile comportamentale sau incidentele din timpul meciului arbitrilor în vestiar la pauză sau după meci?
39. Am părăsit terenul simțind că i-am fost de folos arbitrilor?

Ați putea dori să vă înregistrați permanent răspunsurile personale utilizând următoarele linii de evaluare. Vă recomandăm să creați aceste grile pe calculatorul personal pentru a vă asigura că aveți la îndemână o arhivă detaliată și permanentă a auto-evaluării dvs. Aceasta v-ar putea fi de folos atunci când vă analizați dezvoltarea cu un mentor și vă va ajuta să identificați unele zone pe care trebuie să vă concentrați pentru a vă îmbunătăți abilitățile ca arbitru asistent.

Ce prevede Legea 6: Arbitrul Asistent:

Îndatoriri:

Se vor numi doi Arbitri Asistenți ale căror îndatoriri, supuse deciziei Arbitrilor, vor indica:

- trecerea în întregime a mingii în afara terenului de joc
- partea căreia i se va acorda o lovitură de colț, lovitură de poartă sau aruncare de la margine
- când trebuie penalizat un jucător pentru ofsaid
- când se solicită o înlocuire
- când a avut loc o abatere comportamentală sau orice alt incident neobservat de Arbitru
- comiterea de abateri atunci când Asistenți se află mai aproape de acțiune decât Arbitru (inclusiv, în anumite circumstanțe, abaterile comise în zona de pedepsă)

- dacă, în timpul loviturilor de pedeapsă, portarul s-a deplasat în față înainte ca mingea să fie lovită și dacă mingea a traversat linia

Asistență:

Arbitrii Asistenți îl asistă pe Arbitru la controlarea meciului, în conformitate cu Legile Jocului. În special, ei pot intra pe terenul de joc pentru a ajuta la controlul asupra distanței de 10 yarzi (9.15m).

În cazul unei intervenții necorespunzătoare sau unui comportament inadecvat, Arbitrul îl va elibera din funcție pe Asistent și va întocmi un raport către autoritățile competente.

Îndatoririle Arbitrului Asistent:

Un Arbitru Asistent (numit uneori Arbitru Asistent Neutru) este un Arbitru cu calificare deplină care are rolul foarte important de a-l ajuta pe Arbitrul meciului să controleze un meci. Majoritatea Arbitrilor oficiază ca Arbitri Asistenți de un anumit număr de ori înainte de a obține promovarea. Nii Arbitri vor trebuie să dobândească o experiență cât de variată - atât în „mijloc” ca Arbitri principali, cât și pe margine ca Arbitri Asistenți. Durează ceva vreme până să vă obișnuiți cu „statul pe margine”, acesta putând fi uneori mai dificil decât Arbitrajul propriu-zis. Trebuie să vă concentrați 100%, tot timpul; acest lucru este dificil atunci când spectatorii sau ocupanții „Zonei Tehnice” strigă la dvs. din spate. Ocupanții Zonei Tehnice” sunt adesea dificil de controlat în „arșița” unui joc. Arbitrul Asistent va trebui să gestioneze de unul singur situațiile dificile, sau să ceară ajutorul Arbitrului la nevoie.

Legile Fotbalului Asociație le conferă Arbitrilor Asistenți responsabilități și îndatoriri specifice. Dar deciziile îi revin, în ultimă instanță, Arbitrului. Un Arbitru trebuie să controleze meciul în cooperare cu Arbitrii Asistenți (dacă există), și acolo unde este cazul, să interacționeze cu cel de-a patrulea Oficial (de rezervă). Arbitrii sunt așteptați să acționeze conform sfaturilor Arbitrilor Asistenți, privind incidentele pe care Arbitrul nu le-a văzut. Arbitrilor Asistenți li se amintește că îndatoririle lor sunt precizate în Legea 6, și că responsabilitatea loc include sprijinul absolut dat arbitrului, asistarea acestuia la reușita controlului asupra meciului. În fiecare meci, vor exista multe ocazii când Arbitrului Asistent i se va cere să judece nivelul lui de implicare față de nivelul de toleranță stabilit de Arbitru.

Concentrarea pe toată durata jocului este esențială. Un Arbitru Asistent trebuie să fie conștient de controlul exercitat asupra jucătorilor de către arbitru, și să se asigure că își oferă sprijinul fie în timpul, fie după meci. Nu ratați ocaziile de a vă evalua performanțele, iar dezbaterile de după meci și din timpul pauzei fac parte din procesul normal al meciului.

Dacă Arbitrul este accidentat, Arbitrul Asistent Principal va prelua îndatoririle Arbitrului. Arbitrii Asistenți Principal trebuie să țină o evidență detaliată a meciului. Un Arbitru își poate preda agenda Arbitrului Asistent Principal care trebuie să fie pregătit să preia centrul la orice moment.

Arbitrii Asistenți nu își vor exprima niciodată dezacordul clătinând din cap atunci când Arbitrul ia o decizie cu care Arbitrul Asistent nu este în întregime de acord. Astfel de semne, oricât de mici, sunt observate imediat de către mulțime, jucători și antrenori, și va dăuna spiritului de echipă, esențial de menținut între Arbitru și cei doi Arbitri Asistenți. Dacă (în calitate de Arbitru Asistent) nu vă convin deciziile Arbitrului, păstrați-vă opiniile pentru sine, și nu vă arătați dezacordul în mod deschis. Acestea pot fi discutate între patru ochi cu Arbitrul după meci. Arbitrul Asistent nu va submina niciodată autoritatea Arbitrului, indiferent de cât de mic ar fi gestul.

ÎNDATORIRI

A asista și nu a insista.

Sunt numiți doi Arbitri Asistenți ale căror îndatoriri, supuse deciziei Arbitrului, sunt de a indica:

- trecerea în întregime a mingii în afara terenului de joc.**

Întreaga minge trebuie să afle complet peste linia de demarcație, fie pe sol sau în aer. Arbitrul Asistent indică acest lucru ridicând fanionul în sus, fără a-l flutura.

partea căreia i se va acorda o lovitură de colț, lovitură de poartă sau aruncare de la margine

Arbitrul îi va fi instruit pe Arbitri Asistenți cu privire la modul în care dorește să fie indicate loviturile de colț și loviturile de poartă. Arbitrii Asistenți pot utiliza o combinație atât a semnalelor cu fanionul cât și a limbajului corporal pentru a îi indica Arbitrului dacă trebuie să se acorde o lovitură de poartă sau una de colț (de ex. limbaj corporal – fața întoarsă în lateral și spre linia de mijloc, cu fanionul îndreptat în jos de-a lungul piciorului interior, pentru a indica o lovitură de poartă). Unii Arbitri preferă un semnal cu fanionul pentru loviturile de poartă/colț, alții preferă utilizarea limbajului corporal. Semnalizarea cu fanionul este metoda modernă.

când trebuie penalizat un jucător pentru ofsaid

- doar atunci când acest lucru constituie o abatere, adică atunci când jucătorul care comite ofsaidul este activ implicat în joc. Arbitrilor Asistenți le revine, de obicei, întreaga responsabilitatea de a decide când trebuie penalizat un jucător pentru a fi fost în poziție de ofsaid și când nu. Arbitru va răspunde Asistentului cu un braț/mână ridicată dacă el (Arbitrul) dorește ca jocul să continue.

când se solicită o înlocuire.

Arbitrul Asistent Principal (sau Arbitrul pe partea căruia sunt amplasate zonele tehnice) are responsabilitatea de a-i indica Arbitrului ori de câte ori o echipă dorește să efectueze o înlocuire. Arbitrul Asistent trebuie apoi să noteze numele/numărul înlocuitorului, și să organizeze locul și timpul în care înlocuitorul poate intra pe teren (de la linia de centru). Jucătorul înlocuit trebuie să părăsească terenul de joc înainte ca înlocuitorul să poată intra. Folosiți-vă buna judecată pe terenurile locale atunci când înlocuitorii uită uneori (sau nu cunosc) procedura adecvată.

Colaborarea cu un al patrulea Oficial:

Dacă echipa solicită efectuarea unei înlocuiri, cel de-al patrulea Oficial și cel mai apropiat Arbitru Asistent vor conlucra asigurându-se că cererea de înlocuire este adusă în atenția Arbitrului și corect organizată. Cel de-al patrulea Oficial se va ocupa, în mod normal, de procesul de înlocuire propriu-zis. Arbitrul Asistent îi va indica Arbitrului, utilizând fanionul, că se solicită o înlocuire.

când a avut loc o abatere comportamentală sau orice alt incident neobservat de Arbitru.

Arbitrii Asistenți reprezintă niște perechi suplimentare de „ochi și urechi” ale Arbitrului. Dacă un Arbitru Asistent observă un incident ieșit din comun pe care Arbitrul l-a ratat și care trebuie adus la cunoștința acestuia, responsabilitatea Arbitrului Asistent este să aducă acest lucru în atenția Arbitrului. Arbitrului, împreună cu Arbitrul Asistent, vor discuta apoi incidentul, după care Arbitrul va putea lua acțiunea care se impune împotriva jucătorului, care ar putea fi de exemplu: o discuție aprinsă: un avertisment: sau o eliminare de pe teren – în funcție de natura incidentului.

Un Arbitru Asistent va trebui să completeze un raport privind orice abatere comportamentală, dacă este martorul principal al unui incident.

Unele Asociații Județene de Fotbal solicită, de asemenea, ca Arbitrii Asistenți să completeze și să înainteze rapoarte pentru toate abaterile rezultate în eliminări de pe teren, administrate de Arbitru.

comiterea de abateri atunci când Asistenți se află mai aproape de acțiune decât Arbitru (inclusiv, în anumite circumstanțe, abaterile comise în zona de pedeapsă)

Arbitrul Asistent poate indica și faulturi, poziția loviturilor libere, hențuri intenționate, lovituri de pedeapsă și în, general, poate ajuta la controlarea meciului, în funcție de instrucțiunile de dinainte de meci pe care i le-a dat Arbitrul. Sarcina Arbitrilor Asistenți este de a-l ajuta pe Arbitru să controleze meciul în conformitate cu Legile Jocului.

dacă, în timpul loviturilor de pedeapsă, portarul s-a deplasat în față înainte ca mingea să fie lovită și dacă mingea a traversat linia

Arbitrul trebuie să îi instruiască pe Arbitrii Asistenți înaintea meciului să adopte o anumită poziție în timpul loviturilor de pedeapsă (în mod normal) pe linia porții, în apropiere de stâlpul porții (acolo unde linia zonei porții intersectează linia porții) pentru a acționa ca judecător al golului, și să verifice ca portarul să nu se deplaseze în afara liniei porții înainte ca mingea să fie lovită. O metodă de comunicare este ca Arbitrul Asistent să folosească

limbajul corporal rămânând perfect nemișcat, dacă el (Arbitrul Asistent) a observat o abatere în timpul executării unei lovituri de pedeapsă. Această acțiune îi indică Arbitrului că Arbitrul Asistent crede că lovitura de pedeapsă ar trebui executată din nou – și îi dă Arbitrului timp să consulte Arbitrul Asistent înainte de a aproba sau de a nu aproba un gol. Unii Arbitri își instruiesc Asistenții să ridice fanionul, dacă are loc o abatere în timpul unei lovituri de pedeapsă. Dacă Arbitrul Asistent conchide că nu au avut loc abateri în timpul executării unei lovituri de pedeapsă, iar Arbitrul este de acord, Arbitrul Asistent se va întoarce rapid pe linia de margine.

COMUNICĂRILE CU ARBITRUL:

Există multe tipuri de semnale, interschimbate subtil între Arbitru și Asistent în timpul fiecărui joc. De exemplu, contactul ocular și semnalele discrete cu mâna din partea unui Arbitru Asistent ajută la transmiterea de informații către Arbitru de ex. tipul de abatere, următoarea acțiune etc. Acestea reduc nevoia ca Arbitrul să se deplaseze spre zona în care se află Asistentul pentru a se consulta cu acesta. Arbitrul stabilește tipurile de semnale care se vor utiliza într-un joc, în timpul raportului de instrucție de dinainte de meci. Unele din comunicațiile cele mai frecvent utilizate sunt prezentate mai jos; multe din ele sunt efectuate fără ca jucătorii să știe despre ce este vorba.

Limbajul corporal: Semnalizarea prin limbaj corporal (în conjuncție cu semnalizarea cu fanionul) este o tehnică utilizată cu succes timp de mulți ani de către Arbitrii Asistenți pentru a indica Arbitrului decizii.

Avantajul utilizării limbajelor corporale (față de semnalizarea cu fanionul în anumite situații) este acela că ele nu sunt recunoscute de către jucători, permițându-i astfel Arbitrului să schimbe decizia dată de către Asistent, fără ca Asistentul să își piardă respectul cuvenit. De exemplu:

Un corp la unghiuri drepte față de terenul de joc, adiacent liniei zonei porții, și cu fața spre linia de centru, cu fanionul vizibil îndreptat spre teren, ținut orizontal lângă picior, îi spune Arbitrului că se impune acordarea unei lovituri de poartă.

Un Arbitru Asistent poate comunica o lovitură de colț, alergând în jurul părții exterioare a steagului de colț, și de-a lungul liniei porții peț de câțiva metri, iar apoi oprindu-se. Nicio semnalizare cu fanionul nu a fost utilizată în această manevră, însă ea indică clar o decizie de lovitură de colț Arbitrului. Dacă Arbitrul a văzut ceva care contrazice această decizie (de exemplu, mingea a ricoșat de fapt dintr-un jucător al echipei aflate în atac), Arbitrul poate acorda rapid o lovitură de poartă. Arbitrul Asistent se va întoarce apoi la linia de margine pentru a adopta poziția pentru lovitura de poartă menționată mai sus, fără ca vreun jucător să recunoască vreun dezacord între oficialii meciului.

Există multe avantaje ale utilizării tehnicilor de limbaj corporal, după cum am arătat în exemplul imediat precedent; semnalele de limbaj corporal previn conflictul inutil al semnalelor simultane și opuse efectuate de către Arbitrul Asistent și Arbitru.

Totuși, metodele moderne de comunicare, încurajează, în general, utilizarea semnalizării cu fanionul, în detrimentul metodelor de limbaj corporal (lovitură de poartă și lovitură de colț) descrise mai sus.

Semnalul de Direcție: În conjuncție cu fanionul, un semnal discret de direcție cu mâna poate indica Arbitrului care parte are dreptul la o lovitură liberă. Atunci când un Arbitru Asistent nu este sigur cărei părți să-i acorde aruncarea de la margine, Arbitrul va ghida Asistentul indicând subtil direcția cu un deget sau cu mâna; astfel Asistentul și arbitrul vor semnala în aceeași direcție. Această tehnică se bazează pe un contact ocular eficient, și este esențială pentru a menține munca în echipă și credibilitatea. Atunci când deciziile sunt foarte greu de acordat, când mingea rămâne în joc, un semnal discret cu mâna al Arbitrului Asistent i-ar putea fi de real folos Arbitrului.

Contact ocular: Mișcarea ochilor poate indica subtil Arbitrului direcția unei lovituri libere. Contactul ocular regulat le permite Arbitrilor Asistenți și Arbitrului să stabilească o legătură și să simtă că fac parte din echipa de oficiere; construind astfel o relație prietenoasă. Înaintea luării unei decizii, Arbitrul Asistent va încerca mereu să stabilească un contact ocular cu Arbitrul; aceasta ajută la sincronizarea semnalizării, și verifică dacă Arbitrul nu este pe cale de a lua o decizie opusă. Perfecționarea contactului ocular regulat este o artă dificil de realizat, deoarece Arbitrul Asistent trebuie și să monitorizeze ofsaidurile, linia de margine, zona tehnică și jucătorii

de pe teren în același timp! Totuși, menținerea contactului ocular regulat periodic este cel mai important instrument de comunicare utilizat între Arbitru și Asistenții săi.

Fluturarea fanionului: Fanionul este utilizat pentru a indica multe opțiuni, prevăzute în Legile Fotbalului Asociaț. Este important ca Arbitrul Asistent să țină mereu fanionul pe partea cu terenul și să arate cât mai din materialul fanionului; aceasta ușurează localizarea Asistentului de către Arbitru, și descifrarea rapidă a semnalelor cu fanionul atunci când acestea sunt transmise. Aceasta înseamnă că Arbitrul Asistent schimbă mâna de fiecare dată când își schimbă direcția de mișcare, astfel încât fanionul să fie vizibil Arbitrului tot timpul. De fiecare dată când un Arbitru Asistent semnalizează mingea în afara terenului de joc (chiar dacă jucătorii continuă să joace mingea), semnalul trebuie să fie reținut până la confirmarea lui de către Arbitru. Atunci când un fanion este ridicat pentru abaterile de la Legea 12, el ar trebui să fie desfășurat și fluturat pentru a-l deosebi de semnalul pentru ofsaid.

Înscrierea unui gol: Pentru a confirma înscrierea unui gol valid, un Arbitru Asistent trebuie să se deplaseze clar de-a lungul liniei de margine spre linia de centru. În cazurile de limită, această deplasare trebuie să fie clară (sprint) pentru a fi recunoscută de către Arbitru. Pentru a confirma un gol, Arbitrul Asistent nu trebuie să ridice fanionul. Dacă, în opinia sa, nu a fost înscris un gol în mod corect, Asistentul va sta nemișcat, reținând orice semnal dat deja. Arbitrul poate apoi să aleagă să se consulte în cazul în care are nevoie de sfaturi suplimentare.

Indicațiile cu mâna: Mișcări subtile ale mâinii pot indica Arbitrului că un Asistent a văzut un henț intenționat, sau o tragere de tricou neregulamentară (semnalizare printr-un gest de tragere a tricoului în jos), o împingere sau tragere a unui jucător. O fluturare (din lateral în lateral) a unei palme coborâte poate indica și că nu a avut nicio abatere. În general, Arbitrii Asistenți **nu** trebuie să-și folosească mâinile sau brațele pentru a le indica jucătorilor că **nu** a avut loc un ofsaid, sau pentru a încuraja un avantaj. Aceste semnale sunt prerogativele Arbitrului, și orice duplicare a acestora de către Asistent va duce la confuzie și probleme.

Mimarea cuvintelor: Arbitrii Asistenți pot mima cuvinte pentru Arbitru - de exemplu "Nu" pentru a indica faptul că un jucător nu a fost poziție de ofsaid, sau „Galben” pentru a indica un acord cu avertismentul unui Arbitru. Această tehnică trebuie abordată cu grijă, deoarece și jucătorii pot vedea această comunicare. Această problemă este agravată în timpul jocurilor televizate, unde camerele au mărit imaginea cu mare succes, recunoscând exact cuvintele mimate (sau rostite) între oficialii meciului. Din acest motiv, oficialii meciului (precum și antrenorii) își acoperă uneori gura cu mâinile în timp ce vorbesc, dacă meciul este televizat.

Încuviințarea din cap: Utilizată pentru a indica acordul cu o decizie, sau incident; de exemplu, după ce un gol a fost validat de către Arbitru, sau s-a acordat o lovitură de pedeapsă, sau pentru a-l informa pe Arbitru că o strigare de „henț” a fost greșită.

Acordarea loviturilor de pedeapsă: Atunci când un Arbitru caută sfatul unui Arbitru Asistent privind locația exactă a unei abateri comise în apropierea liniei de demarcație a zonei de pedeapsă, acțiunea Arbitrului Asistent va fi după cum urmează:

a. Dacă abaterea a avut loc în interiorul zonei de pedeapsă – arbitrul asistent se va deplasa vizibil în josul liniei de margine spre steagul de colț.

b. Dacă abaterea a avut loc în afara zonei de pedeapsă – Arbitrul Asistent stă pe loc, mișcându-se pentru a sta în dreptul muchiei zonei de pedeapsă.

Intrarea pe terenul de joc: Atunci când are loc un incident grav în afara, neobservat de Arbitru, o metodă de a atrage atenția Arbitrului este ca Arbitrul Asistent să pășească vizibil pe terenul de joc (fie că flutură fanionul, fie că nu). Acest lucru indică clar Arbitrului că Asistentul dorește să vorbească urgent cu Arbitrul pentru a-i transmite niște informații. Această poziție va fi în general menținută până când Arbitrul observă. Odată ce Arbitrul a observat gestul, Arbitrul Asistent poate duce degetele la gură pentru a indica în mod clar că trebuie să aibă loc o discuție între oficialii meciului. În timpul consultării, Arbitrul Asistent și Arbitrul vor avea fețele îndreptate spre terenul de joc. De obicei, se cuvine să se evite ascultarea consultării de către terți.

Semnalele „Arbitrajului de zece minute”: Un braț ținut drept în jos la un unghi, cu degetele încleștate în pumn, îl informează pe Arbitrul Asistent că Arbitrul intenționează să controleze jocul mai strict (de exemplu, neaplicând niciun avantaj) în timpul următoarelor zece minute. În timpul acestei perioade de zece minute, de control mai strict, Arbitrul Asistent va trebui să urmeze

exemplul Arbitrului, aplicând „Litera Legii” mai strict atunci când ia decizii, patrulând între timp linia de margine.

Un braț ținut drept în jos la un unghi, cu degetele întinse (în formă de evantai) îi spune Asistentului că Arbitrul a ajuns la finalul perioade „Arbitrajului de zece minute”, și va oficia într-un mod mai relaxat și mai tolerant. Este important ca toți oficialii meciului să urmeze exemplul Arbitrului. În zadar începe Arbitrul să relaxeze nivelul de control (de exemplu, aplicând avantajul atunci când poate), dacă unul dintre Asistenți face exact opusul.

Degetul mare îndreptat în sus/jos: Acest semnal este utilizat de către Arbitrul Asistent (și de Arbitru) pentru a indica acordul cu o decizie, sau un incident, sau ca încurajare între cei trei oficiali.

Semnalizarea minutelor rămase până la expirarea timpului de joc: Arbitrul Asistent va întinde degetele în jos de-a lungul părții exterioare a șortului sau a tricoului pentru a-i indica că mai rămân Arbitrului 1,2,3,4 sau 5 minute din repriză. Aceasta îi amintește Arbitrului de timpul rămas astfel ca Arbitrul să poată verifica la ceasul propriu!

Expirarea timpului: În conjuncție cu semnalul de mai sus, Arbitrul Asistent poate utiliza pumnul încleștat, fie în diagonala pieptului, fie pe marginea șortului pentru a-i indica Arbitrului că cele 45 minute au expirat.

Sfaturi pentru Arbitri Asistenți

Accentul cade pe „asistență” și nu „insistență”.

O primă impresie poate fi formată doar odată. Fie la telefon, fie în persoană, asigurați-vă că sunteți văzut în lumina cea mai bună.

Îi telefonați arbitrului sau așteptați până când acesta vă cheamă?
Atunci când este aranjată o călătorie comună, fiți pregătit sau sosiți la timp.

Aveți la îndemână numărul de mobil al clubului și al altor oficialilor meciului în memoria telefonului, astfel încât dacă întârziati, să puteți da un telefon rapid fără a vă adresa unor terți.

A face parte din echipă:

O parte importantă a construirii echipei de arbitri este ceremonia de dinainte de meci. Arbitrul este conducătorul echipei din acea zi – lăsați-l să conducă. Dacă oficialii clubului pun întrebări, redirecționați-i către arbitru. Nu „monopolizați” lumina reflectoarelor, ci implicați-vă ca membru al echipei. Dacă aveți oaspeți cu dvs., asigurați-vă că aceștia nu interferează cu procedurile de dinainte de meci.

Încălzirea de dinainte de meci și intrarea pe terenul de joc constituie prima dată când este văzută „cea de-a III-a echipă”. Este, prin urmare, important să înțelegeți cu toții ce trebuie să faceți în timpul rutinei de încălzire. Unde se va desfășura aceasta? Stați laolaltă ca o echipă în timpul încălzirii. Atunci când intrați pe Terenul de joc pentru a inspecta porțile, verificați în primul rând că nu există prezentări sau ceremonii în desfășurare înainte de meci.

Verificarea echipamentului:

Fiți pregătit să verificați mingile în numele Arbitrului. Aceasta este o funcție ușoară, adesea delegată Arbitrului Asistent. Unde și când sunteți așteptat să verificați echipamentul jucătorului? Care sunt măsurile arbitrului cu privire la acest lucru?

Identificarea arbitrului asistent principal:

Este important să se stabilească cine va prelua funcția de arbitru în cazul accidentării acestuia. De asemenea, arbitrul va trebui să decidă care diagonală o vor lua Arbitri Asistenți.

Înregistrarea incidentelor din timpul meciului:

Cine este responsabil să înregistreze ce și când? Aceasta asigură că Arbitrul Asistent principal are informațiile la îndemână în cazul în care trebuie să preia conducerea meciului. Nu e nevoie ca toți oficialii meciului să noteze detaliile legate de meci. Doar numărul minim de arbitri trebuie să înregistreze la orice moment.

Incidentele neobservate de către arbitru:

Ce trebuie să faceți, dacă observați ceva care a scăpat vigilenței arbitrului? Ce fel de măsuri trebuie să luați?

Informații de oferit:

Dacă îl chemați pe arbitru pentru a avea o discuție, sau dacă acesta vă cere să îl întâlniți mijlocul terenului de joc, ce ar trebui să spuneți, și cum? Trebuie să vă limitați la fapte, și nu să „credeți” că ați văzut sau auzit ceva.

Poziționarea și piesele setului:

Linia de margine – stați cu fața la teren cât mai mult cu putință, și folosiți „tehnica racului” pentru a vă deplasa de-a lungul liniei de margine.

Lovitura de începere - monitorizați poziția de ofsaid pe linia dvs. de margine.

Lovitură de poartă – stați la nivel cu linia zonei de poartă până când mingea a fost plasată corect; apoi: Dacă portarul execută lovitură de poartă, mișcați-vă în poziția de monitorizare a ofsaidului. Dacă un fundaș (nu portarul) execută lovitură de poartă, mișcați-vă spre marginea zonei de pedeapsă, și așteptați pentru a monitoriza fundașul atunci când părăsește zona de pedeapsă după ce a executat lovitură de poartă.

Lovitura de colț – în mod normal, stați adiacent față de linia porții, în spatele steagului de colț.

Lovitura de pedeapsă - stați pe linia porții, la intersecția cu linia zonei de pedeapsă.

Degajare de către portar - monitorizați portarul dacă acesta se află aproape de marginea zonei de pedeapsă, și apoi grăbiți-vă să ajungeți în poziția de monitorizare a ofsaidului de îndată ce mingea este degajată. Este important să monitorizați degajarea de către portar, din orice poziție v-ați afla.

Zonele tehnice și înlocuirile:

Asigurați-vă că înțelegeți directivele și regulile competiției care se aplică zonelor tehnice.

Aveți grijă să nu vă lăsați distras. Este mai bine să fiți proactiv atunci când vă ocupați de personalul din zona tehnică. Fiți mereu curajos.

Înlocuiri – Asigurați-vă că înlocuitorul este pe deplin pregătit, înainte de a-i solicita arbitrului o înlocuire în timpul unei opriri a jocului.

Deplasați-vă spre linia de mijloc, și instruiți-l pe înlocuitor să vă întâlnească acolo. Verificați dacă numele jucătorului intrat este inclus pe lista rezervelor.

Înainte ca înlocuitorul să intre pe teren, verificați-i echipamentul, și cereți îndepărtarea a orice nu se află în conformitate cu legile.

Confirmați numărul jucătorului înlocuit, iar apoi chemați-l afară din teren. Nu permiteți înlocuitorului să intre pe teren până ce jucătorul înlocuit nu a ieșit.

Ofsaid:

Străduiți-vă să rămâneți în dreptul penultimului fundaș. Acest lucru va conferi credibilitate deciziilor pe care le luați.

Nu vă grăbiți atunci când decideți dacă un jucător aflat în ofsaid interferează cu jocul sau cu un oponent, sau a câștigat un avantaj. AȘTEPTAȚI, AȘTEPTAȚI și apoi SEMNALIZAȚI.

Pentru a putea vedea cea mai parte a terenului de joc și arbitru, atunci când semnalizați un ofsaid, utilizați mâna de pe partea cu poarta. Schimbarea mâinilor vă dă, de asemenea, puțin mai mult timp de gândire.

Semnalizarea:

Atunci când fanionul vă este îndreptat în jos, țineți-l mereu desfășurat și complet vizibil înspre teren, între dvs. și arbitru. Țineți fanionul în mâna dinspre teren, deoarece acest lucru îi oferă a arbitrului o vedere mai bună prin contrast cu fundalul de obicei întunecat. Atunci când stați la lina de mijloc, țineți fanionul în mâna cea mai apropiată de linia de mijloc astfel încât, dacă trebuie să vă întoarceți și să sprintați (atac), să nu trebuiască să schimbați mâinile.

Atunci când fanionul trebuie ridicat, stați cu fața la terenul de joc și rămâneți pe loc în timp ce semnalizați. Nu vă uitați în sus la fanion.

Schimbați mâinile, coborându-le înainte de a ridica fanionul, deoarece acest lucru îi va indica arbitrului decizia dvs. (nu schimbați mâna cu fanionul atâta timp cât acesta se află deasupra capului dvs.).

Reguli speciale ale competiției:

Arbitrul ar trebui să se asigure vă toți oficialii meciului cunosc orice directive special sau reguli de competiție aplicabile jocului.

Loviturile din punctul de pedeapsă – la nevoie, arbitrul va decide cine unde merge și ce face.

Asistarea arbitrului:

Este datoria dvs. să-l asistați pe arbitru. Accentul cade pe „asistență” și nu pe „insistență”. Atunci când semnalizați faulturi și abateri comportamentale, încercați să aplicați criteriile pe care arbitrul le-a folosit pe parcursul jocului. Cu alte cuvinte, încercați să reflectați modul în care arbitrul controlează jocul.

Loviturile de pedeapsă – fiți siguri de abatere înainte să luați o hotărâre. Contactul ocular prealabil cu arbitrul este esențial.

Mingea afară din joc:

Aruncarea de la margine – schimbați mâinile dacă este necesar, pentru a-i oferi arbitrului un „semnal de ghidare” a direcției aruncării. Realizați contact ocular și apoi semnalizați.

Lovitura de poartă – ar trebuie să alergați spre linia porții (sau pe linia porții) pe măsură ce mingea o traversează. Ridicați fanionul drept în sus pentru a arăta că mingea a ieșit din joc; realizați contact ocular și apoi semnalizați o lovitură de poartă. Deplasați-vă vreo 6 metri de-a lungul liniei de margine (de la linia porții), pregătindu-vă să monitorizați plasarea mingii pentru lovitură de poartă.

Lovitura de colț – ar trebui să alergați spre linia porții (sau pe linia porții) pe măsură ce mingea o traversează. Ridicați fanionul drept în sus pentru a arăta că mingea a ieșit din joc; realizați contact ocular și apoi semnalizați lovitură de colț.

Sunteți pregătit pentru datorie?

Concentrarea, alerta și vigilența – trebuie menținute de la începutul raportului de instrucție dinaintea meciului până când intrați în vestiar la sfârșitul jocului. Doar atunci vă veți putea relaxa.

Comportament – asigurați-vă că vă comportați în mod profesional tot timpul.

Contact ocular – aceasta este o parte importantă a jocului dvs. Ar trebui să încercați să mențin contactul ocular cu arbitrul cât de mult posibil, astfel încât dacă acesta va avea nevoie de dvs., veți fi pregătit.

Sistemele Diagonale de Control al Arbitrilor.

Un sistem de oficiere care utilizează o cale prestabilită de patrulare, susținută de Arbitrii Asistenți (AA), cunoscuți anterior sub numele de arbitri de tușă. Obiectivul este acela de a realiza cea mai eficientă cooperare între oficialii meciului.

Arbitrii au utilizat diverse sisteme de control de-a lungul istoriei fotbalului:

- (1) Sistemul Diagonal este utilizat în prezent ca standard în majoritatea țărilor, inclusiv în Marea Britanie.
- (2) Sistemul Linear; utilizat anterior mai ales în Rusia și în țările învecinate.
- (3) Sistemele de patrulare în linie dreaptă/ zig-zag / oval; utilizate de arbitri atunci când nu sunt asistenți disponibili.

1. Sistemul diagonal și originile sale.

Diagonala arbitrilor a rezultat în urma unei revoluții complete a rolurilor oficialilor de meci în 1891. Arbitrul, dotat cu o agendă și un fluier, intra pentru prima oară pe terenul de joc pentru a lua în primire controlul asupra jocului. Înainte de aceasta, jocurile erau controlate de doi arbitri care fluturau bețe în aer în timp ce luau deciziile.

Regula AF Sheffield Nr. 12 din 1870 prevedea: *„Fiecare arbitru va arbitra în acea jumătate a terenului care este cel mai aproape de poarta apărată de partea care îl numește”.*

Anterior, o regulă de Control Eton prevedea, *„Se vor alege doi arbitri, unul de fiecare parte; poziția lor este la „porțile” fiecărei părți.”.*

O regulă Cheltenham similară din aceea perioadă, spunea, *„Se vor alege doi arbitri înainte de începerea jocului; ei vor sta în colțuri opuse ale terenului, fiecare beneficiind de o bună vedere asupra liniei de margine și a liniei porții cele mai apropiate de el ”.* Arbitrul subordonat din acele zile de început era poziționat static la margine, având un rol secundar, cerându-i-se părerea doar atunci când cei doi arbitri nu puteau ajunge la o concluzie (în urma unui apel din partea jucătorilor).

De foarte multe ori, Arbitrul nu era niciodată solicitat să ia decizii pe parcursul unui întreg meci! Bețele Arbitrilor au fost înlocuite cu fanioane, și au primit numele de „arbitri de tușă”, și misiunea de a patrula liniile de margine. Datoria principală a acestor „arbitri de tușă” era aceea de a indica ieșirea mingii din joc peste liniile de margine. Ei stăteau, pe cât posibil în afara terenului, și îndreptau fanioanele spre locul în care mingea ieșea de pe teren; și stăteau pe o parte pentru a monitoriza aruncările de la margine.

S-a ajuns în cele din urmă la concluzia că era nevoie de o metodă mai structurată, pentru a le permite celor trei oficiali să conlucreze, maximizând controlul asupra meciului într-un mod eficient. Judecata cu privire la ofsaiduri devenea, de asemenea, un factor major, deoarece era evident că uneori era fizic imposibil ca Arbitrul să decidă singur cu privire la ofsaiduri. Cooperarea cu arbitrii de tușă a necesitat o mai bună structură pozițională între cei trei oficiali. Când a fost redactată prima *Cartă a Arbitrilor* cinci ani mai târziu, în 1896, a fost inclusă o coloană specială intitulată, *„Sfaturi pentru Arbitri”.* Aceasta conținea primele sfaturi de poziționare pentru arbitri. Acestora li se recomanda să stea aproape de linia de centru la lovitură de început; pentru a monitoriza abaterile de la reguli și pentru a se asigura că mingea era lovită în față. Această foarte utilă coloană îi mai sfătuia pe arbitri să urmărească jocul și să verifice dacă mingea a trecut într-adevăr peste linia porții atunci când se pune problema unui joc. Au mai trecut câțiva ani până când un articol apărut în Pickford's, *„Fotbalul Asociație ”* (publicat în 1905), menționa pentru prima dată o metodă care implica un sistem structurat de poziționare pentru toți cei trei oficiali care a devenit apoi cunoscut sub numele de *„Sistemul Diagonal”* de Control.

„În practică, Arbitrului de tușă i se încredințează supravegherea liniei de margine, arbitrul

linia porții și pozițiile de gol. Aceasta este o diviziune utilă a muncii, însă nu una peremptorie – arbitrii de tușă ar trebui să fie atenți la mingea atunci când aceasta traversează linia porții, astfel încât să-l poată ajuta pe arbitru, atunci când i se solicită pe acest lucru, fie prin semnalizare, fie prin consultație. Arbitrul de tușă își va asuma rolul de judecător al golului cât de mult va putea. Pentru a realiza acest lucru, sugerăm ca unul din arbitrii de margine să se concentreze mai mult pe linia de margine a unei jumătăți a terenului, și invers”.

William Pickford a devenit apoi un membru al Comitetului de Reglementare a FA din Anglia, timp de mai mult de 40 ani.

Au existat sugestii ulterioare de-a lungul istoriei fotbalului, cum că controlul asupra jocului s-ar ameliora prin eliminarea totală arbitrilor de tușă, și introducerea a doi arbitri, câte unul în fiecare jumătate a terenului. În esență, aceasta ar fi fost o întoarcere la metodele utilizate înainte de 1891. Mai multe experimente au demonstrat că metoda cu doi arbitri este inferioară sistemului diagonal, care continuă să fie foarte eficient. Sistemul diagonal nu a început să prindă contur decât la sfârșitul anilor 1920 și începutul anilor '30s.

Stanley Rous (devenit mai apoi Sir Stanley Rous) a dezvoltat sistemul diagonal de control după aceea, conform Arbitrului belgian John Langenus (arbitrul Finalei Cupei Mondiale din 1930), el văzuse arbitrii belgieni făcând încercări similare de poziționare științifică pe terenul de joc. Aceasta a fost menită să devină piatra de temelie a întregului arbitraj.

Un grup de arbitri, inclusiv și în special Rous, au utilizat sistemul cu succes la arbitrarea unor meciuri internaționale pe Continent. Însă „Sistemul Diagonal” de Control mai trebuia să primească recunoașterea Asociației de Fotbal (AF); și erau câțiva arbitri și oficiali care i se opuneau. Pătrunderea acestuia a avut loc în 1934. Rous a utilizat sistemul la arbitrarea Finalei Cupei AF din 1934, Manchester City - Portsmouth. Șase zile după Finala Cupei, Rous s-a prezentat la un interviu pentru postul de Secretar al Asociației de Fotbal. Două luni mai târziu, a primit confirmarea postului, unde a rămas timp de aproape 28 de ani (1934-62), până a devenit președinte al FIFA. După Finala Cupei din 1934, Rous a înaintat un Memorandum pentru discuție cu Asociația, și după ce s-au luat în considerare aspectele pro și contra, AF a aprobat „Sistemul Diagonal” pentru a fi utilizat în meciurile de sub jurisdicția Asociației.

Sistemul s-a dovedit a fi un succes, mai ales în Liga de Fotbal (Anglia) care a trimis instrucțiuni tuturor arbitrilor săi, afirmând că trebuia ca aceștia să utilizeze această metodă de control. Sistemul Diagonal de Control a fost dezbătut într-un lung articol din *Football World (Lumea fotbalului)* în 1939; aproape 10 ani mai târziu, în 1948, delegații străini la Conferința Internațională a Arbitrilor, ținută la Londra, au aprobat, la rândul lor adoptarea sistemului; acesta a fost folosit, de atunci în toată lumea fotbalului.

Sistemul Diagonal de Control explicat.

În Sistemul Diagonal, arbitrul controlează jocul patrulând pe o linie aproximativ diagonală pe lungimea terenului, de la colț la colț. Cei doi AA sunt poziționați pe liniile de margine, pe diagonala opusă, patrulând cea jumătate a liniei de margine aflată la cea mai mare depărtare de arbitru. Ei asistă la linia porții, la loviturile de colț și la loviturile de pedeapsă de lângă zona lor de patrulare și, la nevoie, își asumă rolul de judecători ai golului. Există două diagonale pe care Arbitrul poate patrula. Cea mai populară diagonală traversează calea de la colțul drept la colțul stâng opus, de la celălalt capăt al terenului de joc (cunoscută, în lumea arbitrajului, drept diagonala de aripă dreaptă). Diagonala alternativă traversează calea de la colțul stâng, la colțul drept opus de la celălalt capăt al terenului de joc (cunoscută, în lumea arbitrajului, drept diagonala de aripă stângă). O diagonală de aripă dreaptă plasează fiecare AA pe linia de margine, alături de (și monitorizând) jucătorii de pe aripa dreaptă a echipei în atac. Pe de altă parte, diagonala de aripă dreaptă plasează fiecare AA pe linia de margine, alături de (și monitorizând) jucătorii de pe aripa stângă a echipei în atac. Alți termeni utilizați de către arbitri pentru a descrie poziția de pe linia de margine pe care doresc ca AA să o patruleze, sunt „extreme drepte, extreme stângi, fundași stânga sau fundași dreapta”. Cu alte cuvinte, AA patrulează cea jumătate a liniei de margine adiacentă poziției unui fundaș stânga, și așa mai departe.

Marele avantaj al sistemului diagonal, atunci când este executat corect, este că există întotdeauna două perechi de ochi, urmărind fiecare mișcare de pe teren, de pe laturi opuse.

Alegerea diagonalei (aripă dreaptă sau aripă stângă) îi revine Arbitrului, și se bazează pe observarea poziției soarelui spre apus, a condiției suprafeței de joc a liniilor de margine, a poziționării zonelor tehnice etc.; căci, desigur, el va evita cât de multe neajunsuri cu putință. Atunci când Sistemul Diagonal a fost introdus prima oară în meciurile Ligii de Fotbal, Arbitrul își schimba diagonala la pauză, asistenții ajustându-și pozițiile în consecință. Acest lucru s-a făcut la cererea cluburilor de Fotbal, pentru a preveni deteriorarea gazonului pe liniile patrulate de către AA, care foloseau doar o singură jumătate a liniei de margine pe toată durata jocului. Nu după mult timp, folosirea excesivă a zonelor de pe linia de margine ștergea marcajele; iar pe o vreme mai aspră, liniile de margine uzate deveneau mlaștini lipsite de orice urmă de gazon! Arbitrul modern ar trebui să se învețe să utilizeze oricare din diagonale, în funcție de circumstanțe. Suprafețele de joc de astăzi sunt mai puțin sensibile la uzură. Ghetele moderne sunt, de asemenea, mai puțin predispuse să deterioreze suprafețele de joc, decât cele cu ținte.

Arbitrii asistenți principali și secundari

Rămâne la latitudinea Arbitrului să decidă care linie de margine o vor patrula asistenții săi. Nici un articol din Lege nu prevede altfel. Unii arbitri preferă să adopte diagonala de aripă dreaptă, iar alții pe cea de aripă stângă. Unii arbitri folosesc diagonala de aripă dreaptă într-un joc, și pe cea de aripă stângă în următorul. Se înregistrează o tendință crescândă ca arbitrii să utilizeze întotdeauna diagonala de aripă dreaptă, deoarece păstrarea unui tipar prestabilit este considerată de unii a fi mai benefică pentru toți oficialii unui meci. În teorie, aceasta minimizează greșelile și nesiguranța. Însă alegerea diagonalei ar trebui să se bazeze mereu pe situațiile din cadrul meciului. Prin urmare, noii arbitri ar trebui să fie încurajați să varieze diagonala, înainte de a se obișnui prea mult să patruleze într-o singură direcție diagonală.

Majoritatea arbitrilor preferă ca asistenții lor să patruleze aceeași linie de margine în ambele reprize ale jocului. Însă unii dintre ei le cer asistenților să schimbe liniile de margine în cea de-a doua repriză – iar unii arbitrii au schimbat chiar propria diagonală în cea de-a doua repriză, asistenților patrulând la capătul îndepărtat al aceleiași linii de margine pe care au patrat în prima jumătate. Aceasta ar putea naște confuzii! Metoda generală este aceea de a-i ține pe arbitrii asistenți pe aceeași linie de margine pe toată durata jocului – asistentului cu cea mai mare experiență i se atribuie de obicei partea cu „zona tehnică” (deoarece el știe cum să se ocupe de orice ocupanți nedisciplinați ai „băncii”). Este, de asemenea, util ca diagonala să fie schimbată la pauză, astfel încât asistentul să fie îndepărtat de spectatori nedisciplinați, mai ales la colțuri, acolo unde apropierea de spectatori agresivi ar putea constitui un pericol. De asemenea, se obișnuiește uneori ca diagonala să fie schimbată pentru a observa mai atent conflictele care se dezvoltă între oponenti în prima repriză.

Poate fi util uneori ca asistenților secundari să li se permită să controleze partea terenului cu zona tehnică în prima repriză, când tensiunile sunt la un nivel mai scăzut. Aceasta îi va permite asistentului secundar să câștige experiență în ceea ce privește controlul asupra ocupanților Zonei Tehnice, și gestionarea înlocuirilor.

Sistemul Diagonal de Control în Carta Arbitrilor.

În sezonul 1937-1938, în urma unei noi codificări complete a Legilor aflate până atunci în vigoare, Carta Arbitrilor a inclus (pentru prima dată) o explicație detaliată a „Sistemului Diagonal de Control,” incluzând 11 diagrame detaliate și instrucțiuni pentru diverse poziții pe care Arbitru le-ar putea lua în timpul jocului.

În Memorandumul său asupra Arbitrajului Nr. 5, din august 1951, Asociația de Fotbal (Anglia) a oferit următorul sfat:

În mod normal, un control eficient poate fi exercitat prin menținerea aproximativă a unei linii întinzându-se de la colțul unei zone de pedeapsă până la colțul opus al celeilalte zone de pedeapsă, o distanță de circa 78 de metri. În comparație cu distanța totală dintre colțuri, de circa 114 m, se va vedea că parcurgerea distanței mai scurte implică doar o economisire substanțială a energiei. Această mai înseamnă, mai ales pe o suprafață de ținare, că arbitrul poate să ajungă în vecinătatea jocului cu mai multă ușurință.

În urma unei rescrieri complete a Legilor Jocului pentru sezonul 1997-1998, diagramele pentru Sistemul Diagonal de Control nu mai apar în Legile Fotbalului Asociat. Sistemul este consacrat acum ca singura metodă acceptată la nivel internațional, utilizată de către arbitri pe plan mondial.

Metode Moderne

Atunci când diagonala a fost introdusă, arbitrii trebuiau să patruleze întreaga distanță de la colț la colț. Arbitrul modern este mai isteț, și își folosește rezervele de energie pentru a se concentra pe conducerea jocului, fără a și le risipi fără folos pentru a ajunge la extremitățile diagonalei atunci când nu este nevoie. Dacă se plasează la o extremitate, arbitrii vor pierde și contactul cu jocul, în meciurile moderne, mult mai rapide.

2. Sistemul Linear. (Patrularea unei căi în susul și în josul terenului, de la o linie a porții la cealaltă, la aproximativ 10 metri de una din liniile de margine.)

Sistemul linear avea diverse versiuni în care Arbitrul se ținea la distanță de mijlocul terenului, evitând, chipurile, blocarea jocului. El governa jocul de pe o latură, abia intrând pe terenul de joc, cu ajutorul unuia sau a doi asistenți care patrulau linia de margine opusă, în funcție de cât de mulți asistenți erau disponibili pentru joc.

Unul din avantajele este că jocul se desfășoară în fața Arbitrului și că el menține o vedere laterală a acțiunii. El poate monitoriza linia de margine din apropiere, rămânând, între timp, la o distanță rezonabilă de incidentele survenite între fiecare zonă de pedeapsă. Sistemul linear necesită o bună mobilitate din partea arbitrilor de tușă.

Sistemul avea unele merite, dar nu în măsura în care se pretindea; căci Arbitrul era încă pasibil de blocarea jocului pe aripa pe care operata, iar asistentul său principal (dacă doar unul era disponibil) trebuia să facă munca a doi oameni, și să patruleze întreaga lungime a liniei de margine opuse. Atunci când doi asistenți erau disponibili, ei patrulau o jumătate a aceleași linii de margine.

În sistemul linear, mai exista și tendința ca oficialii meciului să ia decizii opuse în zona de confluență a două sfere de operare. Asistentul care operează pe întreaga lungime a liniei de margine poate întâlni dificultăți la acordarea deciziilor de ofsaid; nu rar se întâmpla ca fanionul să fie ridicat în mod injust de ofsaid pentru jucători în propria zonă de pedeapsă!

Nevoia de a adopta o metodă de control în meciuri internaționale a dus la sfârșitul sistemului linear, preferându-se mai eficientul sistem diagonal, acceptat acum drept standard la nivel mondial. Adăugarea recentă a controlului zonelor tehnice de către cel de-al patrulea Oficial în meciurile de top vine în completarea sistemului diagonal de control, rezultând în controlul total al tuturor zonelor de către oficialii de meci.

3. Sistemele de patrulare în linie dreaptă / zig-zag / oval.

Arbitrii (mai ales la începutul carierei lor) vor trebui uneori să officieze în meciuri în care nu va fi disponibil nici un Arbitru Asistent sau Asistent de Club pentru a patrula liniile de margine. Arbitrului îi revine responsabilitatea totală pentru toate deciziile. Următoarele sisteme de control sunt utile în astfel de meciuri:

Patrularea în linie dreaptă: Arbitrul patrulează pe o cale în susul și în josul centrului terenului între cele două zone de pedeapsă. Aceasta îi dă Arbitrului cea mai scurtă distanță (circa 70 metri) pentru a ajunge la zonele de pedeapsă, unde au loc cele mai importante incidente.

Patrularea în zigzag: Arbitrul patrulează pe o cale în susul și în josul centrului terenului, între cele două zone de pedeapsă, în zig-zag de la o latură la alta în interiorul benzii înguste din centrul terenului, pe lățimea celor două arce de pedeapsă. Patrularea în zigzag îi permite Arbitrului să obțină o vedere mai apropiată a incidentelor fără a trebui să sprinteze prea departe atunci când jocul se mută dintr-o parte a terenului spre cealaltă. În acest sistem, Arbitrul rămâne la o oarecare distanță față de linia de margine. Accentul cade, deci, pe controlarea jocului de la centru (zonele mai aglomerate), și nu pe monitorizarea deciziilor de margine.

Patrularea ovală: Calea de patrulare oval parcurge o arie mai mare decât cea utilizată în sistemul zigzag de mai sus, și va preveni izolarea Arbitrului într-una din zonele de colț. Din nou, accentul cade pe controlarea jocului din centru (zonele mai aglomerate), și nu pe

monitorizarea deciziilor de margine.

În toate cele trei sisteme de mai sus, Arbitrul va trebui să se abată de la calea de patrulare pentru a monitoriza loviturile de colț.

De fapt, un singur Arbitru responsabil de conducerea unui meci fără asistenți poate utiliza o combinație a tuturor celor trei căi de patrulare într-un singur joc.

Arbitrii au experimentat cu multe tipuri de căi de patrulare, iar cele mai comune sunt menționate mai sus.

Una din cele mai deosebite căi a fost cea utilizată de Norman Burtenshaw, un Arbitru de top din Anglia (retras în sezonul 1972-3). Mai târziu în cariera sa, Burtenshaw a adoptat o cale de patrulare asemănătoare unei jumătăți de svastică – de-a lungul uneia din liniile de margine, de-a curmezișul centrului terenului, și apoi de-a lungul celeilalte linii de margine, de pe cealaltă jumătate de teren. Aceasta îi permitea lui Burtenshaw să stea în afara jocului, și să vadă cât de mult din joc cu puțință. Pentru a patrula pe această cale, un Arbitru trebuia să fie rapidă și în formă. Motivul pentru care Burtenshaw utiliza această cale era acela de a supraveghea mai bine faulturile „furișate”, al căror număr era în creștere, prin care jucătorii blocau intenționat oponentii care alergau spre poziții bune de recepționare a mingii. Această cale de patrulare (utilizată din ou de către unii arbitri moderni) demonstrează modul în care s-au schimbat diferitele tipuri de căi de patrulare pe măsură ce s-a dezvoltat jocul din punct de vedere tactic.

Bibliografie:

Stanley Lover (Correspondence March 2005/Corespondență martie 2005)
Association Football Match Control/Controlul Mecurilor de fotbal asociație; de Stanley Lover 1978.
Association Football/Fotbalul Asociație; Editat de Fabian & Green; Caxton 1960.
Association Football/Fotbalul Asociație; Pickford 1905.
The History of the Football Association/Istoria Fotbalului Asociație; de Geoffrey Green 1953.
The Official History of The Football Association/Istoria oficială a Fotbalului Asociație; de Byron Butler 1991.
Referees' Chart/Carta Arbitrilor; 1937-1938.
100 Years of Football (The FIFA Centennial Book)/100 de ani de fotbal (Cartea centenară FIFA) 2004
Euro 2004 Quarter Final game between Czech Republic (3) v Denmark (0)/Euro 2004 meciul de sfert de finală dintre Cehia (3) – Danemarca (0)
Whose Side Are You On Ref?; My life in soccer/De ce parte ești, arbitrule?; Viața mea în fotbal de Norman Burtenshaw 1973.